Nr. 17. Niedziela, 22 Stycznia 1899. Rok 89.

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników St Sokołowskiego; Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

**„Przewodnik naukowy i literacki“**, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.



## Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 zł., **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1go kwietnia do końca czerwca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) 1 zł,. **pocztą 1 zł 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca czerwca), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej* bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

**W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.**

W bieżącym roku oprócz dalszego ciągu powieści.

**HENRYKA SIENKIEWICZA**

**KRZYŻACY**

drukować będziemy oryginalne utwory powieściowe takich pisarzy jak. Teodor Jeske-Choiński, Maryan Gawalewicz, W. Kosiakiewicz, E Orzeszkowa i w. i.

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

*Lwów, 21 stycznia.*

Izba magnatów sejmu węgierskiego przeprowadziła wczoraj dyskusyę nad tem, czy adres do Tronu zaprojektowany przez hr. Emeryka Szechenyego i jego przyjaciół politycznych, ma być postawiony na porządku dziennym obrad. Główną osnową adresu jest prośba, aby Król raczył użyć przysługujących Mu praw dla przywrócenia konstytucyjnych stosunków na Węgrzech. Słychać, iż istniał zamiar uderzenia w projekcie adresu w strunę ostrzejszą, mianowicie chciano w początku przyjąć do tekstu część tych oskarzeń, jakie od pewnego czasu podnosi opozycya przeciw rządowi; ostatecznie wszakże wzięło górę zapatrywanie, że posługiwanie się tego rodzaju namiętnemi, oskarżeniami i rekryminacyami, co do których przeciwnicy barona Banffyego i jego kolegów nie złożyli dotąd dowodów, pozostawałoby w jaskrawej sprzeczności z tradycyami i duchem Izby magnatów. Zresztą w kołach opozycyjnych magnatów miano to na uwadze, że adres zredagowany w formie oględnej łatwiej może uzyskać poważne poparcie, niż gdyby nadużyto w nim tonu ostrego.

Obrady nad kwestyą czy projekt adresu ma być postawiony na porządku dziennym, lub też odrzuconym *a limine*, nie zabrały wiele czasu. Po uzasadnieniu go przez referenta zabrał głos hr. Szechenyi i oświadczył, iż obowiązkiem jest Izby magnatów wypowiedzieć samodzielnie pogląd swój na obecną sytuacyę polityczną. Mowca nie chce dochodzić, kto zawinił, że nastały podobne jak obecne stosunki, bo nie powoduje się względami stronniczymi, lecz troską o ogólny interes kraju. Rząd nie posiada budżetu; każdy odmówić może płacenia podatków, opierając się na literze prawa. Tych smutnych objawów nie usunie fakt, że skarb państwa może nawet zrzec się dochodów swych na pewien czas. W stosunkach do Austryi panuje zupełna niepewność. Węgrom zagrozić może przesilenie ekonomiczne a zagrożone jest już stanowisko Monarchii nie tylko jako potęgi państwowej lecz także ze względu na przymierze z innemi państwami. Jedynym celem starań podpisanych na adresie jest przywrócenie wewnętrznego pokoju. W myśl tych wywodów mowca prosi, aby jego projekt adresu do Tronu postawiono na porządku dziennym obrad.

Prezes gabinetu br. Banffy, który zabrał następnie głos sprzeciwił się temu wnioskowi, raz, ze względu na układy prowadzone z opozycyą, powtóre, że zdaniem jego wysyłanie adresu do Tronu w obecnej chwili nie byłoby ani stosowne, ani na czasie, ani nawet możliwe, gdyż sytuacya obecna wytworzyła się skutkiem różnicy w zapatrywaniach stronnictw, adres zaś mógłby obudzić mniemanie, że Korona ma rozstrzygać w tej walce stronnictw. Prezydent ministrów zwrócił się szczególnie przeciw tej części adresu, która domaga się wpływu Korony w granicach konstytucyi dla przywrócenia stosunków konstytucyjnych, dodając, że mogłoby przezto powstać mylne wyobrażenie, jakoby Korona kiedykolwiek wpływ swój w innym kierunku mogła wywierać. W końcu br. Banffy wyraża nadzieję, że sanacyę stosunków tyle dla rządu i większości upragnioną, uzna także mniejszość za konieczną, i uprasza Izbę, aby wniosku hr. Szechenyego nie umieszczała na porządku dziennym.

W głosowaniu, jak już wiadomo, wniosek hr. Szechenyego odrzucono 99 głosami przeciw 69.

Przeciw wnioskowi głosowali ci nawet magnaci, którzy dotychczas stali w obec rządu na uboczu, będąc tego przekonania, iż nie godzi się Izbie magnatów pojawiać się przed Tronem w charakterze sprzymierzeńców obstrukcyi, lub insynuować Koronie, aby swoją interwencyą dopomogła do zwycięztwa wysuwającym się coraz natarczywiej w Izbie dep. skrajnym tendencyom.

## Sprawy parlamentarne.

Wczoraj odbyło się zapowiadane od kilku dni posiedzenie komitetu wykonawczego klubów prawicy parlamentarnej, na które przybył także i dawał wyjaśnienia P. Prezydent Ministrów hr. Thun. Konferencya trwała trzy i pół godziny; obrady jej były poufne a wydano o nich tylko następujący komunikat:

„Na zaproszenie przewodniczącego komisyi parlamentarnej prawicy przybyły na zebranie P. Prezes gabinetu hr. Thun złożył obszerne *exposé* o obecnem parlamentarnem położeniu. Następnie wywiązała się dłuższa dyskusya, w której wszyscy mowcy wyrazili ubolewanie, że w skutek obstrukcyi cała działalność parlamentu skazaną jest ku wielkiej szkodzie ludności, na zupełną bezczynność“.

Koło polskie odbyło wczoraj posiedzenie, na którem prowadzono w dalszym ciągu rozpoczętą na posiedzeniu poprzedniem dyskusyę poufną nad sytuacyą polityczną. Dyskusyi tej jeszcze nie ukończono.

*Neue Fr. Presse* donosi z Chebu (Eger), że tamtejsza rada miejska powzięła rezolucyę, zachęcającą opozycyę w Radzie państwa do wytrwania na zajętem stanowisku i domagającą się bezwarunkowego zniesienia rozporządzeń językowych.

Komisya ugodowa prowadziła wczoraj w dalszym ciągu obrady nad przedłożeniem o statystyce towarowej. Komisya przerwała obrady o godzinie 1 i podjęła je na nowo o godzinie 3 po południu. Po p. Lecherze przemawiał. P. Minister kolei żelaznych dr. Wittek. Następne posiedzenie zapowiedziano na poniedziałek o godzinie 3 po południu.

---

151)

## TYARA I KORONA.

Powieść historyczna z czasów Grzegorza VII.

PRZEZ

**TEODORA JESKE-CHOIŃSKIEGO.**

XXVII.
(Ciąg dalszy).

Jak te czarne oczy gorzały! Zdawało się, iż zmieniły się w dwa migotliwe płomienie, które szły na drugą stronę rzeki falistą linją węża, skradającego się do swojej ofiary. Czaiła się w nich cała nienawiść, na jaką się natura ludzka może zdobyć. Gdyby wzrok zabijał, spadliby Rudolf, Otton i Buko niewątpliwie z koni.

Bo ich to sylwetki, odcinające się wyraźnie od jasnego tła piaszczystego wzgórza, były celem strasznych spojrzeń Henryka. Tak śmiertelnie obrazili go ci mężowie, iż widok ich budził w nim tylko palące pragnienie zemsty.

Henryk, ściskając pięści, rzekł do swojego otoczenia:

— I powiedzieć, że tych niepoprawnych zdrajców miałem w ręku, że mogłem dla spokoju własnego i przyszłych pokoleń ich krwawe czerepy rzucić pod stopnie tronu. Ale wy, przyjaciele moi, żądaliście odemnie dobroci, łaski. Byłem dobrym, łaskawym, i za to staję teraz przed sądem moich własnych wiarołomnych wassalów. Dobroć bywa u królów bardzo często grzechem, słabością. Oby za moją łaskawość na polu między Ebrą a Spirą nie pokutowały całe wieki.

— Twierdzicie, że możemy się oprzeć zwycięsko tym tłumom, które runą na nas z wściekłością powodzi — ciągnął Henryk dalej, kiedy jego otoczenie milczało. — Może tak być, ale może i nie być, o czem wiecie równie dobrze, jak ja, oni bowiem nie mają potrzeby oszczędzać ludzi, dla nas zaś będzie każdy zdruzgotany miecz stratą bolesną. Przypuściwszy jednak, że utrzymamy się dziś przy polu, to cóż na tem zyskamy, oprócz czci? Zwycięstwo wymordowałoby nam najlepsze siły, jakiemi korona jeszcze rozporządza. Pozbawieni połowy rycerstwa frankońskiego, bo tylko tym kosztem moglibyśmy powstrzymać rozszalałą falę wrogów, nie bylibyśmy w stanie ścigać buntowników, by ich ukarać. Za kilka miesięcy stalibyśmy tak samo, jak dziś, naprzeciw tłumów uzbrojonych, z tą tylko różnicą, że oglądalibyśmy się daremnie za walecznymi, którzy dziś polegną.

Zapanowawszy nad zwątpieniem, jakie strawiło w ostatnich dniach jego siłę odporną, ogarniał znów Henryk ze zwykłą przenikliwością położenie chwili i szukał ze spokojem wytrawnego szermierza wyjścia z matni.

— Mówicie, hrabio — zwrócił się do pana z Nellenburga — że niezgoda rozdziela już serca naszych wrogów?

— Powtórzyłem, co słyszałem od mojego brata, arcybiskupa Uda — odrzekł hrabia. — Sam zresztą byłem świadkiem namiętnych sporów i targów.

I ja się tego spodziewałem. Gdybyśmy mogli ominąć rozprawę dzisiejszą, probowałaby dla nas chciwość z oddaniem najlepszej przyjaciółki. Znam ją dobrze tę chciwość panów niemieckich. Wyssała mnie ona do tego stopnia, iż, gdyby mi nieszczęśliwa bitwa odjęła na czas dłuższy dochody koronne, znalazłbym się bez środków do życia.

— Skarbce nasze są zawsze na usługi Waszej Wzniosłości — odezwał się biskup Rupert.

— Wiem, i życia swojego nie żałowaliście nigdy, kiedy go korona zażądała. Nie o was mówię — rzekł Henryk — przyjaciele to nie wassale. Mówię o nienasyconej chciwości wojewodów i hrabiów, której zamało ziemi rzeszy. Ona byłaby naszym najwierniejszym sprzymierzeńcem. Stopiłaby w przeciągu kilku miesięcy potęgę naszych wrogów do połowy, a wówczas moglibyśmy się rozprawić z buntownikami, biorąc jednego po drugim za kołnierz.

Znów zamigotał w jego oczach płomień złowrogi, lecz zgasił go szybko cień smutku.

Porwany wirem niespodziewanych wypadków, przestał być panem własnych ruchów. Nie on nadawał od kilku miesięcy kierunek sprawom rzeszy, lecz pobudki, leżące po za jego wolą. Jak okręt, pozbawiony steru i żagla, pędzony wichrem ku brzegom nieznanym, tak leciał i on w przyszłość ciemną, nie widząc nigdzie światła, któreby mu wskazywało drogę bezpieczną. Leciał za prądem wrogich mu, zakrytych sił, niepewny ani chwili jutra. Chwytał tylko w lot nagłe zmiany, starając się zapanować nad niemi i nagiąć je do swoich celów.

Jakkolwiek nie życzył sobie obecnie zbrojnego starcia ze swoimi wrogami, mimo to przygotował się na nie sumiennie, o ile mu na to krótki czas pozwolił. Nawet o maszynach nie zapomniał. Część ich przyprowadził sam z Wormacyi, część kazał pościągać z wielkim pospiechem z okolicznych zamków królewskich. Pod tym względem miał przewagę nad przeciwnikami, którzy, przybywając ze stron dalszych, nie mogli z sobą zabierać zbyt ciężkiego taboru.

— Może stary Nellenburg ma słuszność — myślał, przypatrując się mrowisku ludzkiemu, które ruszało się bezustannie na prawym brzegu Renu, jak gromada owiec bez psa i pasterza. — Może damy tej niesfornej hałastrze radę.

Dziwiło go, że Rudolf i Otton, zamiast porządkować luźne hufce, stali ciągle na tem samem miejscu.

— Czyby i oni nie mieli ochoty? — przebiegło mu przez głowę.

Uśmiechnął się z pogardą.

— Zdawało się wam, że to tak łatwo wydrzeć władzę prawowitemu królowi. Przyjdźcie i weźcie mi koronę. Czekam.

Rudolf i Otton nie kwapili się z przekroczeniem Renu, stracili bowiem w istocie ochotę do śmiertelnego pojedynku. Bo że spotkanie, gdyby przyszło do skutku, nie byłoby zwykłą utarczką dwóch powaśnionych przeciwników, lecz walką o śmierć i życie — mówiła im postawa rycerstwa frankońskiego, robiącego wrażenie straceńców, gotowych na wszystko. Pojęli, iż wydarcie władzy prawowitemu królowi nie jest sprawą tak łatwą, jak się im zdawało.

I.... rzecz szczególna. Chociaż przybyli do Tribur z zamiarem zepchnięcia Henryka z tronu, teraz, kiedy ujrzeli swojego pana, w którego ręce składali przysięgę wierności, z którego łaski czerpali dostojeństwa i lenna, jak ze źródła nieprzebranego, zaczęli się wahać. Z tajników ich serc rycerskich wypełzł cichy wyrzut, szepcąc im o zdradzie, dokonanej na wodzu i seniorze. Taką zdradę karała potomność w pieśniach swoich i opowieściach klątwą wieczystą. Gorszym od ojcobójcy był w tradycyi ludów germańskich bezbożnik, któryby podniósł rękę na pomazańca. Nawet w najgorętszych bojach omijał miecz z zabobonną trwogą świętą osobę króla....

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wczoraj rozdano sprawozdanie komisyi Izby panów w przedmiocie ustawy o polepszeniu płac służby państwowej. Komisya nie zgadza się z uchwałą Izby posłów, aby ustawa ta już z dniem 1 stycznia b. r. weszła w życie, a to tem mniej, że Rząd oświadczył wyraźnie, iż ustawy w tej formie, jak ją uchwaliła Izba posłów, ze względów finansowych nie może przedłożyć do sankcyi. Komisya zaleca przeto przyjęcie ustawy w pierwotnem brzmieniu projektu rządowego co do kwestyi terminu wejścia ustawy w życie.

W sprawie utworzenia gimnazyum kroackiego w Pisino, *Wiener Abendpost* wskazuje, że ludność Istryi tworzą 140.000 Kroatów, 44.000 Słoweńców i 118.000 Włochów a zatem przeciw 118.000 Włochów stoi 184.000 Słowian. Potrzebom ludności włoskiej czyni już zadość wyższe gimnazyum państwowe w Capodistria; prócz tego w Poli znajduje się gimnazyum niemieckie, — natomiast ludność słowiańska nie miała dotychczas żadnej szkoły średniej. Cyfry te wykluczają wszelką możliwość twierdzenia, jakoby słoweńskie gimnazyum było w Istryi niepotrzebne. Za założeniem zaś takiego gimnazyum w Pisino przemawia między innemi okoliczność, że polityczny powiat Pisino ma na 41.000 ludności 34.000 Słowian a 7000 Włochów, — w samem zaś mieście tworzą Słowianie prawie dwie trzecie ludności.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że rada miejska w Gorycyi uchwaliła wstawiać w budżet corocznie pewną kwotę na założenie tamże Uniwersytetu włoskiego.

## Z prowincyj polskich pod panowaniem pruskiem.

(Sumy na cele „kulturnego podniesienia“ Poznania. — Niemiec o projekcie założenia w Poznaniu wielkiej fabryki obróbki drzewa. — Budowa fabryki porcelany. — Smutna pogłoska z Prus Zachodnich. — Stowarzyszenie niemiecko-katolickie w Toruniu. — Zamknięcie polskich Towarzystw akademickich we Wrocławiu).

Pruska mowa tronowa wprawdzie nic nie wspomniała o projektowanych zarządzeniach dla „kulturnego podniesienia dzielnic wschodnich“ co obniżyło bardzo otuchę hakatystów, lecz za to w przedłożonym sejmowi budżecie znajdujemy szereg pozycyj, które wskazują, iż pojawiające się oddawna doniesienia o zamiarach rządu co do nadania Księstwu Poznańskiemu i Prusom Zachodnim charakteru jak najbardziej niemieckiego, opierały się na realnych podstawach. I tak wyznaczono: na zakupno gruntu pod gmach biblioteki imienia cesarza Wilhelma 282.400 marek (miasto Poznań a raczej jego magistrat obowiązał się dać ze swej strony na ten cel 100.000 marek) i na koszta budowy gmachu włącznie z wewnętrznem urządzeniem 549.000 marek, dalej na budowę gmachu muzeum prowincyonalnego włącznie z wewnętrznem urządzeniem 875.000 marek, wreszcie na urządzenie instytutu hygienicznego w Poznaniu wyznaczono 24.000 marek. Instytut ten będzie miał dwa wydziały, mianowicie hygieniczno-bakteryologiczny i patologiczno-anatomiczny. O pomieszczenie postarać się musi miasto Poznań.

*Timeo Danaos et dona ferentes*, tak woła w *Kölnische Volkszeitung* pewien Niemiec na wieść, że za inicyatywą poznańskiego „Ostbanku“ i przy pomocy banku Landsbergera w Berlinie i we Wrocławiu ma słynna firma Bendixa w Dyseldorfie założyć w Poznaniu filię swej fabryki obróbki drzewa. Autor artykułu powiada, że gdy wiadomość ta stała się głośną, powiedziały sobie setki niemieckich przemysłowców w Księstwie: „Boże, broń nas przed naszymi berlińskimi przyjaciółmi od zielonego stolika, z naszymi Polakami sami sobie damy radę“, i wykazuje w dalszym ciągu, że założenie takiej fabryki w Poznaniu z kapitałem kilku milionów miałoby ten skutek, że w krótkim czasie liczni handlarze drzewa, większa część stolarzy budowlanych, a najwięcej stolarzy meblowych musiałoby zamknąć interesa i warstaty swoje. Dotknęłoby to najwięcej niemieckich przemysłowców, gdyż cały handel drzewa w Księstwie jest prawie wyłącznie w ręku niemieckim a w mieście Poznaniu nie ma ani jednego większego znaczniejszego handlu drzewa w rękach polskich.

Stolarstwo budowlane jest w trzech czwartych w rękach niemieckich i właśnie w ostatnim czasie doskonale się rozwija. Jemu założenie rzeczonej fabryki od razu zadałoby cios śmiertelny.

Stolarstwo meblowe znajduje się w Poznaniu głównie w rękach polskich, ale na prowincyi przeważnie w niemieckich. Niemców tedy i Polaków przyprowadziłaby ta fabryka do ruiny. Autor artykułu jest więc stanowczo przeciw założeniu filii fabryki Bendixa w Poznaniu, gdyż ona dałaby się we znaki głównie niemieckim przedsiębiorstwom i zrujnowałaby setki egzystencyi. Radzi za to, jeżeli się chce istotnie podnieść kulturnie Księstwo, założyć szereg gałęzi przemysłu, dotąd w niem nie istniejących. Przedewszystkiem zaś przestrzega przed uszczęśliwianiem prowincyi środkami kulturnymi, podyktowanymi od zielonego stolika, bo te szkodzą więcej niż pomagają niemczyźnie.

Na Wildzie, jednem z przedmieść Poznania, zaczęto budowę fabryki porcelany. Przedsiębiorcy są Niemcy. W fabryce ma być zatrudnionych 600 robotników, sprowadzonych z Niemiec. Mączkarnię i fabrykę syropu w Pile postanowiło założyć 30 właścicieli ziemskich. I tu przedsiębiorcami są Niemcy, którzy postanowili zatrudnić wyłącznie robotników niemieckich.

Z Prus zachodnich dowiaduje się *Dziennik Poznański*, że tam obiega wiadomość o niebezpieczeństwie grożącem pewnej wielkiej majętności ziemskiej, niestety polskiej. Kręcą się koło tego agenci kolonizacyjni, tem śmielej, że wiedzą już podobno o sprzedaniu wartościowych pamiątek familijnych.

W Toruniu powstało stowarzyszenie niemiecko-katolickie, którego celem jest odciągnięcie katolików niemieckich od polskich stowarzyszeń katolickich. Stowarzyszenie to powstało za inicyatywą i staraniem ks wikaryusza Deja. Obecnie czyni ono starania o wyłączne posiadanie jednego z kościołów miejscowych, w ktorym odbywały się dotąd kazania jedynie w języku niemieckim.

O rozwiązaniu dwóch polskich Towarzystw akademickich we Wrocławiu, o czem wiemy już z wczorajszej depeszy, nadchodzą następujące szczegóły: Rektor Uniwersytetu i profesor teologii dr. Koenig zawezwał do siebie prezesów stowarzyszeń polsko-akademickich „Concordia“ i Towarzystwo górno-szląskich studentów i oznajmił im, że stowarzyszenia te zostały rozwiązane. Rektor polecił tedy prezesom obu Towarzystw zawiesić wszelką dalszą działalność pod groźbą kary dyscyplinarnej. Zachodzi obawa, że w najbliższych dniach podobne stowarzyszenia rozwiązane zostaną także w innych miastach, a mianowicie w Berlinie, Królewcu i Gryfswaldzie.

Nadmienić należy, że dwa powyższe Towarzystwa wrocławskie przez cały przebieg istnienia swego postępując podług zatwierdzonych przez senat i rektora ustaw, a będąc zarazem Towarzystwami ściśle naukowemi, jako organizacye nie zasłużyły nigdy na naganę lub kary dyscyplinarne.

## Miasta na Litwie i w Królestwie Polskiem.

Z ogłoszonego niedawno sprawozdania o wyniku spisu ludności w guberniach zachodnich czyli na Litwie podajemy niektóre więcej interesujące szczegóły:

Sześć gubernij litewskich, podzielonych na 54 powiatów, liczą razem 10,126.295 mieszkańców (czyli o 670.352 więcej niż Królestwo); z liczby tej na 79 miast przypada 1,194.742 mieszkańców (o 861.150 mniej, niż na 114 miast Królestwa). To też na Litwie ludność miejska czyni zaledwie 11·8 prc. ogółu mieszkańców, podczas gdy w Królestwie dosięga 21·7 prc.

Najsilniejszy stosunek ludności miejskiej przypada na Litwie na najbliższą sąsiadującą z Królestwem gubernię grodzieńską, która też pod względem stosunku ludności miejskiej góruje nawet nad sąsiedniemi guberniami Królestwa.

Miast posiadających mieszkańców od 160.000, (Wilno) do 10.000 znajduje się na Litwie 25. Reszta miast i miasteczek w liczbie 54, posiada ludności mniej, niż po 10.000 mieszkańców. Między niemi zaś są i takie co mają tylko po tysiąc kilkaset mieszkańców, a jest nawet jedno, liczące ich zaledwie 652 (Korycin).

Wilno ma w statystyce kartkę historyczną, podobną prawie zupełnie do kartki Warszawy: w okresie ubiegłych lat stu ludność Warszawy wzrosła o 562·8 prc., a Wilno 560·05 prc. Różnica zachodzi tylko ta, że Warszawa po r. 1770 zaczęła gwałtownie wzrastać w ludność, dzięki czemu spis z r. 1787 wykazał już przeszło 96.000 mieszkańców, gdy natomiast Wilno, wycieńczone olbrzymiemi pogorzelami 1748, 1749, 1760 i 1775 r., oraz innemi klęskami — w roku 1787 wykazuje zaledwie 24.000 mieszkańców.

W ogóle, przeszłość miast litewskich nie była pomyślną. Dopiero wielki ruch społeczny, polityczny i przemysłowy, ogarniający wszystkie dziedziny życia publicznego, jaki rozpoczął się po roku 1780, dał początek istotnemu rozwojowi takich miast, jak: Grodno, Białystok, Słonim, Nieśwież, Kowno, Wilkomierz i t. d. Jedne z tych miast utrzymały się na tem stanowisku do dnia dzisiejszego, o ile uwzględniła je sieć kolei, inne zaś, właśnie przez tę sieć pominięte, upadać zaczęły.

W każdym razie na zaznaczenie zasługuje fakt, że Litwa posiada oprócz Wilna jeszcze 5 miast (Mińsk, Kowno, Dźwińsk, Witebsk, Białystok) z ludnością od 50 do 100 tysięcy, liczących łącznie 367.338 mieszkańców.

Dzięki też tym pięciu miastom, różnice w liczbach przeciętnych zaludnienia miejskiego pomiędzy Królestwem a Litwą, nawet pomimo wysokiego zaludnienia Warszawy, liczącej 650 tysięcy mieszkańców, nie jest zbyt wielką: przeciętnie na jedno miasto w Królestwie przypada 18 000 mieszkańców, na Litwie zaś 15.000 mieszkańców.

## Z francuskiej Izby posłów.

*(Telegram).*

**Paryż,** 21 stycznia.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych socyalista Dejeante postawił wniosek o zdemolowanie kaplicy ekspiacyjnej Ludwika XVI i zażądał, aby jego wniosek traktowano jako nagły. Izba odrzuciła nagłość. Socyalista Breton interpelował w sprawie dyplomatycznego „dossier“ w procesie Dreyfusa. Minister Delcassé oświadczył, iż polecił zakomunikować trybunałowi kasacyjnemu tz. całkiem tajne „dossier“ i zaręczał, że w „dossier“ nie znajduje się zgoła list, pisany przez Dreyfusa do jednego z zagranicznych monarchów. Zapytywano się wielokrotnie, czy w ogóle istnieją listy, pisane przez zagranicznych monarchów do Dreyfusa. Minister mniema, że nie można wierzyć w autentyczność tego rodzaju dokumentów (oklaski).

Méline oświadczył, że ani on, ani którykolwiek członek jego gabinetu nie wiedział cokolwiek o fałszerstwach Henry'ego. Mowca w w słowach najostrzejszych uderza na tych, którzy prowadzą bezecną kampanię przeciw armii.

Ostatecznie Izba uchwaliła przyjęty przez rząd zwykły porządek dzienny 480 głosami przeciw 51.

## KRONIKA

*Lwów, 21 stycznia.*

— **JE. P. Namiestnik** Leon hr. Piniński, powrócił dziś po południu z Grzymałowa do Lwowa.

— **JE. Kazimierz hr. Badeni**, b. Prezydent Ministrów, przybył wczoraj na stały pobyt do Lwowa.

— **Naczelny dyrektor** poczt i telegrafów, radca Dworu, p. Jan Seferowicz wyjechał w sprawach urzędowych do Wiednia.

Kierownictwo gal. Dyrekcyi poczt i telegrafów objął starszy radca pocztowy, p. Emil Gaberle.

— **Prezydent miasta** dr. Małachowski wyjechał na kilka dni do Wiednia w sprawach miejskich.

— **W pałacu ks. Sapiehów** odbyło się wczoraj posiedzenie komitetu balu na dochód weteranów roku 1863. Przebieg posiedzenia i powzięte uchwały dają pewność, że bal uda się doskonale.

— **Wiadomości kościelne.** Dyecezya przemyska. Zamianowany: administratorem w Sarzynie ks. Bronisław Wojaczyński, wikary w

---

1)

# PRZESZŁOŚĆ.

*(Z cyklu: „Documenti umani“ F. de Roberto).*

I.

Powiedziała mu kiedyś;

— Nigdy nie będziesz zazdrosny?

Andrea usunął się do jej stóp, podnosząc na nią spojrzenia pałające namiętnością.

— Zazdrosny o twoją przeszłość? A gdzież jest przeszłość dla ciebie?... dla mnie?... Czyż nie urodziliśmy się zaledwie parę dni temu, owej błogosławionej chwili, w której wyznałem ci miłość moją? Pocałunek, który złożyłem na twojem czole, czyż to nie był twój chrzest?... A świat, czy istniał do chwili, kiedy ciebie poznałem? Czy była ziemia, morze, kwiaty? Czy to wszystko nie dla nas zostało stworzone?... O jakiej przeszłości mówisz mi, miłości moja wieczysta? Nie istnieje nic tylko teraźniejszość, moment uwielbiany, który ucieka i wraca natychmiast, jak obraz wieczności!

Pozwalała się kołysać muzyką tych słów, zamykając oczy i opuszczając ręce na suknię, ręce, które on obsypywał długimi pocałunkami.

— Jaki jesteś dobry! jaka ja jestem szczęśliwa!

Dnia pewnego, kiedy jej przyniósł obrączkę, na której kazał wypisać ich imiona i datę: *Costanza ed Andreo, 14 marca 1887*, wziął ją za rękę i usiłował ściągnąć jej ślubny pierścionek.

— Co robisz! — zawołała, starając się uwolnić od jego uścisku. — Puszczaj! boli mnie....

— Dobrze, puszczam.... Ale zdejm ten pierścionek, Costanza; rzuć ten symbol zerwanego łańcucha. Ty jesteś moja, tylko moja, rozumiesz? a ja nie będę mógł całować twojej ręki, jeżeli usta moje będą narażone na dotknięcie tego zimnego metalu!

— Ależ to niepodobna, kochany mój biedaku!... To przysięga przed Bogiem; przysięga jest rzeczą świętą.... przyznaj sam, że to rzecz święta...,

Wzięła z rąk jego obrączkę i wsunęła ją na mały palec prawej ręki.

— Patrz, Andreo! twoją obrączkę będę tu nosić zawsze, zawsze! A tamta....

Gwałtownie porwał ją za ramię i cisnąc z całej siły, szeptał wzburzony:

— Rzuć ten pierścionek.... a! oddaj mi go! Oddaj, rozumiesz? o złamię ci rękę! Oddaj, niech go zgniotę, niech go zdepczę nogami, niech go utopię w morzu....

— Ach! zabijasz mnie!

Pobladła cała na twarzy, a usta posiniałe drżały. Puścił ją nagle i rzucając się na kolana, rwał swoje siwiejące włosy.

— Przebacz, Costanza; przebacz mi, jestem szaleniec, widzę to! Ale ty sama uczyniłaś ze mnie waryata! W czterdziestu przeszło latach, a jeszcze szalony! Ja ci to mówiłem.... taka przyczyna, a przecież widzisz! — ja chcę twego dobra.... w inny sposób.... Costanza, czy mi przebaczyłaś?

— Tak, tak! Patrz, całuję twój pierścionek, patrz: o tak! tak! Pocałuj i ty, dobrze! A przysięgam ci, że tamten....

Położył jej rękę na ustach, uśmiechając się smutnie przez łzy i rzekł tak cicho, że prawie niedosłyszalnie:

— Cicho!... nie mów już nic!... Nie przypominaj mi niczego!... Co się stało, to się stało!... Pozwól mi tak umrzeć, u swoich stóp!...

I za każdym razem, gdy do niej przychodził, gdy wchodził do „sanctuarium“, usuwał się na kolana, z rękami złożonemi jak w modlitwie, pożerając oczami słodką postać kobiety, odcinającą się na białem tle draperyi, zdobiącej jeden z kątów pokoju. Potem sunął się do niej zwolna i zabierał miejsce u jej stóp. Chciała się temu opierać, ale nic nie mogło złamać woli tego człowieka, który stał się kapryśnym, jak dziecko i bez żadnej przyczyny przechodził z pełnego pokory zachowania do wybuchów wściekłego uniesienia.

— Pozwól mi tak zostać, Costanzo, radości moja! Zdeptaj mnie nogami! Umrzeć dla ciebie jest jedyną rzeczą, którejbym pragnął!

Potem, z ciekawością zawsze nową, oglądał się w około po pokoju, dotykał mebli, dywanów, wąchał wszystkie kwiaty, brał w ręce wszystkie fotografie, wszystkie drobiazgi zgromadzone w pokoju; przypatrywał się wszystkiemu, jakby oglądał po raz pierwszy ramy obrazów, ceramiki, terrakoty, zwierciadła, wentylatory, artystycznie urządzone w około pokoju na wiśniowo-różowem tle tapetów. Wszystko to, co do niej należało, choćby najmniejsza drobnostka, lub najpospolitszy przedmiot, nabywało w jego oczach niezrównanej wartości. Herbata, którą sama przyrządzała i sama mu podawała w cennych, prawdziwych chińskich filiżankach, miała dla niego smak odrębny, nigdzie indziej nie zakosztowany. Woń perfum „chypre“, unosząca się dyskretnie w powietrzu, przyprawiała go o rodzaj oszołomienia: koronkowa chusteczka, którą upuściła czasami na ziemię, była dla niego rzeczą świętą, niedotykalną, której nie miał odwagi podjąć z ziemi inaczej, jak tylko ustami, przyklękając na dywanie....

II.

W człowieku, stojącym już u progu starości, namiętność wybuchnęła nagle, niepohamowana, pożerająca.

Gdy został zaprezentowany baronessie Costanzy di Trastalia, w cudowne południe marcowe w Villa Nazionale, podczas gdy zatoka uśmiechała się najczystszą barwą lazurową, a z rozbawionego tłumu unosiło się jakby westchnienie zadowolenia. Andrea Ludovisi czuł, jakby cios wymierzony w samo serce. Z początku pragnął jej unikać, instyktowna obawa, tajemne przeczucie, ostrzegało go, że ta kobieta wywrze stanowczy wpływ na całe jego życie. A potem, nagle, uniesienie zrodziło się w jego duszy.....

(Ciąg dalszy nastąpi).

Łańcucie. Przeniesieni: ks. Antoni Miętus z Wesoły do Tyczyna, ks. Franciszek Zając z Jodłowy do Wesoły, ks. Franciszek Kędzior z Drohobycza do Łańcuta, ks. Ignacy Kułakowski z Rzepiennika biskupiego do Drohobycza, ks. Franciszek Sierzęga administrator w Izdebkach do Grodziska, ks. Józef Sidor wikary w Grodzisku uwolniony od obowiązków duszpasterskich, ks. Klemens Kochmański, administrator w Tarnawcu z powodu słabości został zwolniony od obowiązków na przeciąg 3 miesięcy.

Odznaczeni *Exposit. canon.*: ks. dr. Jan Balicki, profesor teologii przy Seminaryum duchownem w Przemyślu i ks. Władysław Makowiec katecheta przy c. k. seminaryum męskiem w Samborze.

**— Na fundusz** budowy kaplicy „Najśł. Serca Jezusowego“ przy kościele Jubileuszowym w Wiedniu, która ma być poświęcona pamięci Jej ces. i król. Mości ś. p. Cesarzowej Elżbiety, w dalszym ciągu wpłynęły do wydziału Stowarzyszenia „Czerwonego krzyża“ mężczyzn i dam następujące datki:

Na ręce pana c. k. starosty w Borszczowie: pp. Karol Mühluer, dr. Adolf Goldhaber, Zygmunt Popiel, Antoni Śnieżek, Kazimierz Dobrowolski, Tychowski po 1 zł. — razem 6 zł.;

na ręce pana c. k. starosty w Dolinie: pp. Chryzant Kolankowski, magistrat miasta Doliny po 10 zł., dr. Dobrowolski 5 zł., ks. Modest Malicki, ks. Grabowieński, zwierzchność gminna Pacyków, Korngut, Antoni Reiner po 2 zł., bractwo cerkiewne i zwierzchność gminna ze Strutyna wyżnego, N. N., dr. Peters, Kazimierz Jastrzębski, Władysław Gawiński, Fedorowicz, Jaworski, Grychowski, ks. Nawrocki po 1 zł., Adam Grabowieński 1 zł. 50 ct., ks. Kolesa, Radecki, Deindl, Michał Schwarz, Michałowski, Jaworski, Kaszycki, Turkiewicz, Turteltaub, Klemens Hołyński, Mieczysław Kowalski, Józef Wehrstein, ks. Wagilewicz, S. Teodorowicz, Bohaczewski, Michał Kluk, Leon Baczyński, Klimesch, Moses Zarwanitzer, Jan Ławrowski, Franciszek Łaciak, N. N., Herman Rubin, dr. Blumenfeld po 50 ct., Teodor Korduba 40 ct., Hryniszak, Mielniszuk, Ignacy Olejnik, Teodor Zelik po 30 ct., Władysław Piszak 20 ct., Roman Kozłowski 10 ct. — razem 60 zł. 40 ct.;

na ręce pana c. k. starosty w Rudkach dodatkowo: ks. Gerwazy Carewicz 1 zł.:

na ręce pana c. k. starosty w Żydaczowie: pp. Antoni Juchmanko 1 zł., dr. Julian Bory 50 ct., Tadeusz Hoszowski, Henryk Lacek, Antoni Chemliński, Zygmunt Rudnicki, Stanisław Strzelecki, ks. Bzowski po 20 ct. — razem 2 zł. 70 ct. (C. d. n.)

**— Zimę** tegoroczną „zimą na seryo“ nazwać nie można. Biedni, (w znaczeniu ubogich) stają się w skutek tego zamożnymi, bo oszczędzają wydatków na paliwo — ale zamożni, mogący używać w całej pełni przyjemności zimy są — doprawdy biednymi. Zamiana ról i zmiana dekoracyi na całej linii. Na wsi brak śnieżnych puchów, obsypanych milionami skier brylantowych, po których wśród wesołego pobrzęku dzwonków u żałubni można płynąć aż do upojenia się czystem świeżem odmładzającem powietrzem pól i łąk szerokich. W mieście też brak zwykłej w zimie muzyki dzwoneczków u sanek — i brak widoku twarzyczek zaróżowionych powiewem przyjemnego mroziku. Na wsi będzie musiał Książę Karnawał zrezygnować pono z tryumfalnych podróży wesołym „kuligiem“ — a w mieście, z powodu zmiany dekoracyi, przedstawiającej lśniącą taflę lodową stawów, na jakieś nieokreślone powłoki błotnistych bagien, rówież panuje.... rezygnacya. Łyżwiarki zrezygnowały już prawie całkiem z przyjemności użycia tak miłego, a przytem zdrowego sportu, jak ślizgawka. To też nie dziw, że w takim „nastroju“ może z niejednych nadobnych usteczek wzlecieć pełna żalu piosenka:

„Schowaj mamo łyżwy moje,
Schowaj biały plusz —
Na nic wszystkie „śnieżne“ stroje
Tego roku już!“

Ale — nie ma nic złego, coby na dobre nie wyszło. Zawiedzione w nadziejach swych zwolenniczki sportu łyżwowego obiecują sobie wynagrodzić w dwójnasób na sali balowej. Mówią nawet, że istnieje projekt wieczorku: „zawiedzionych łyżwiarek“. Ten powinien mieć powodzenie....

**— Aleksander Michałowski** przybywa dzisiaj do naszego miasta. Uroczystą wieczornicę ze współudziałem pań urządza na cześć znakomitego wirtuoza Koło literacko-artystyczne jutro, w niedzielę po koncercie, nie zaś — jak mylnie doniosły niektóre dzienniki — dzisiaj. W wieczornicy bierze udział tak mile zawsze słuchany i gorąco oklaskiwany chór „Echa“. Gwarno i rojno będzie jutro w salonach „Koła“, bo też niezwykły gość zawita w jego progi.

**— Pierwszy wieczór tańcujący**, urządzony w ubiegły czwartek w „Kole literacko-artystycznem“, powiódł się doskonale. Przy dźwiękach kapeli wojskowej tańczono niemal do świtu nader ochoczo. Do kadryla stanęło par 30. Tańce prowadził p. Stopnicki.

**— Bezpłatne odczyty**, urządzane staraniem lwowskiego Towarzystwa oświaty ludowej, odbędą się jutro, w niedzielę 22 b. m. w dwóch salach, w każdej o godzinie 5 po południu. W szkole św. Anny mówić będzie prof. Ludwik Białoskórski „O wpływie Europy na Azyę“; w szkole św. Marcina: prof. Bazyli Tysowski „O elektro-magnesie, a zwłaszcza jego zastosowaniu w tramwayach elektrycznych“.

**— Przed wyborami do Rady miejskiej.** Ogólne zebranie przedwyborcze techników, zamieszkałych we Lwowie, odbędzie się w poniedziałek 23 b. m. o godzinie 6 wieczorem w sali Towarzystwa naftowego ul. Chorążczyzny nr. 17 I. p. schody III. Imienne zaproszenia służą za kartę wstępu.

**— Bal prasy.** Wodzirejem na balu prasy, który i w tym karnawale zajmie dominujące stanowisko wśród zabaw lwowskich, będzie pan Stanisław Żeleński. Pomysłowy aranżer dokłada wszelkich starań, by kadryl i kotylion obfitowały w najbardziej efektowne i oryginalne figury. Nie małego uroku doda im światło elektryczne, jakie w dniu 7 lutego zapłonie w sali kasynowej.

**— Towarzystwo Przyrodników** im. Kopernika odbędzie posiedzenie we wtorek, dnia 24 stycznia b. r. o godzinie 6 wieczorem w sali instytutu fizycznego ulica Długosza nr. 8. Na porządku dziennym: Wybór komisyi kontrolującej, poczem mówić będzie prof. dr. B. Dybowski: O genealogii grochu u nas uprawianego, — następnie prof. dr. J. Zakrzewski przedstawi doświadczenia z zakresu geofizyki.

**— Pasaże we Lwowie.** Z powodu podanego przed kilku dniami artykułu w Kronice pod tytułem „Pasaże we Lwowie“ winniśmy sprostować, że podała go *Gazeta techniczna*, a nie *Czasopismo techniczne*, jak pierwotnie mylnie zacytowano.

**— Śluby.** Z Cannes pod Nizzą donoszą nam, że dziś odbył się tam ślub margrabiego Zygmunta Wielopolskiego, ordynata pińczowskiego z panią Elżbietą z Niezabitowskich Ostrowską, wdową po ś. p. Auguście Ostrowskim z Maluszyna.

Dnia 14 b. m. odbył się w kościele PP. Felicyanek na Smoleńsku w Krakowie ślub p. dr. Kazimierza Gałeckiego, sekretarza Ministerstwa skarbu w Wiedniu, z p. Fischer de Fischering. Związek małżeński pobłogosławił ks. kanonik Świderski, który w podniosłych słowach przemówił do nowożeńców od ołtarza. W uroczystości kościelnej między wielu zaproszonymi wzięli udział; dr. Sawicki, radca Dworu w najwyższym trybunale w Wiedniu, rektor i członek Izby panów, prof. dr. Zoll, JE. Zborowski, szambelan i poseł do Rady państwa p. Włodzimierz Gniewosz, radca Namiestnictwa p. Studziński. Po uroczystości kościelnej odbyła się uczta w salach hotelu Saskiego, podczas której przygrywała orkiestra wojskowa.

**† Zmarł** w ostatnich dniach: We Lwowie, Ignacy Madeyski, kapitan 11 p. artyleryi, w 45 roku życia, po kilkutygodniowej chorobie (na zapalenie stawów), osierociwszy żonę, z domu Gregorowiczównę, i troje dzieci. Zmarły znany był w tutejszych kołach towarzyskich jako osobistość nadzwyczaj sympatyczna, a w świecie sportowym słynął jako zawołany jeździec i znakomity aranżer zabaw, turniejów konnych i wyścigów. Pogrzeb odbył się dziś po południu z domu żałoby przy ulicy Szeptyckich, na cmentarz Łyczakowski.

**— Wiadomości policyjne.** Porzucił słodką zdobycz w postaci 5 klg. paczki cukru notowany Bolesław Mazur, uciekając przed pogonią żołnierza policyjnego.

Podobnie postąpił nieznany wyrostek na Podwalu, porzuciwszy faseczkę z marynowanemi rybkami, ścigany przez agenta policyjnego.

Aresztowano Annę Saliter, narzeczoną złodzieja M. Gacha, u której zakwestyonowano 7 chustek wełnianych, z kradzieży pochodzących.

Przytrzymano notowanego Falcka Eichla w chwili, gdy sprzedawał pierścionek złoty z brylancikiem.

Skradziono: z wozu na placu Krakowskim koc na nogi, z jednej strony o czarnym włosie, z drugiej o żółtym w czarne centki, — z szaragów w biurze dep. I. Wydziału krajowego, marynarkę ciemno-popielatą i chusteczkę jedwabną w czarne kratki.

**— Milionerów** liczy Austrya dolna 1.101, jak przekonać się można z ogłoszonych w ostatnim czasie sprawozdań austr. Ministerstwa skarbu. Pierwsze miejsce między nimi zajmuje milioner, którego nazwiska nie wymieniono, a który podał swój dochód osobisty, celem opodatkowania na 3.005.000 zł. Jako milionerzy w tym sensie, że mają miliony do wydania co roku, zgłosili się do urzędów podatkowych, oprócz wymienionego wyżej, jeden z dochodem 2.820.000 złr., drugi z 2,180.000 złr., trzeci z 1,025.000 złr., czwarty wreszcie z 1,005.000 złr. Za nimi idzie: dwóch z 900.000 złr., jeden z 800.000 złr. i t. d. Przyjąwszy jako przeciętną stopę dochodu od kapitału 4 proc., przyjdziemy do przekonania, że w r. 1898 posiadało 1.101 osób co najmniej milion złr. majątku, gdyż tyle ich podało w fasyi podatku osobisto-dochodowego dochód swój na co najmniej 40.000 złr.

**— Piękną kolendę** otrzymał w tym roku Henryk Sienkiewicz. Z Częstochowy nadesłano mu kulę szwedzką w złoty pierścień ujętą, z napisem: „Autorowi Potopu — Paulini.“

**— Stulecie telefonu.** W dniu 14 b. m. telefony święciły stuletni swój jubileusz, pierwsze bowiem próby z aparatem telefonicznym odbyły się w dniu 14 stycznia r. 1799 tylko że telefon nosił wówczas nazwę telelogu. Wynalazca, którego imię nie przeszło do historyi, zgłosił się do ówczesnego zarządu miejskiego z propozycyą urządzenia aparatu, który z Champ de Mars przenosiłby głos do Luxemburga. Rajcowie miasta uznali wynalazcę za waryata i polecili go oddać na obserwacyę do szpitala. Pomimo to próby odbyły się staraniem kilku osób prywatnych i dały jakie takie wyniki, gdyż w Luxemburgu słyszano szmer, gdy mówiono w Champ de Mars do aparatu. Taki był początek przyrządu, który dziś stał się tak niezbędny w życiu codziennem, jak parasol lub kalosze.

**— Eksplozya papierosa.** W Raguzie na promenadzie eksplodował papieros w ustach robotnika i zgruchotał mu dolną szczękę. Robotnik umarł w szpitalu.

**— Elektryczność i... alkohol.** W Magdeburgu, w warstatach tamtejszej kolei elektrycznej, dokonano niezwykłego spostrzeżenia co do związku pomiędzy elektrycznością a alkoholem. Prąd elektryczny działa zabójczo dopiero przy napięciu 500 wolt. Tymczasem zdarzył się wypadek, że dwaj robotnicy pracujący przy kolei, po obfitem uraczeniu się wódką, śmiertelnie zostali rażeni prądem 220 wolt. W obec tego zarząd kolei magdeburskiej zakazał używania wódki robotnikom, pracującym w warstatach kolei elektrycznej.

**— Pijany adwokat.** Niezwykłą wiadomość znaleźliśmy niedawno w gazecie *Tifliskij Listok*. Oto departament karny tamecznej Izby sądowej musiał niedawno odroczyć rozpoznawanie sprawy o zabójstwo z powodu, iż obrońca oskarżonych adw. K. przybył na posiedzenie w stanie zupełnie nietrzeźwym. Naturalnie, przeciwko owemu obrońcy wytoczono dochodzenie dyscyplinarne.

## Notatki literacko-artystyczne.

**Ks. Józef Teodorowicz** wygłosił wczoraj w Kole literacko-artystycznem bardzo interesujący i gruntownie opracowany odczyt p. t.: „Analiza psychologiczna myśli i duszy Adama Mickiewicza“. Prelegent po zwięzłej wzmiance, że idee socyalne Mickiewicza nie były dotąd prawie dotknięte przez krytykę, przechodzi ogólne cechy idei społecznych wieszcza, ich psychologiczną genezę, ich stosunek do poezyi Adama a następnie rozwija je, dzieląc na idee braterstwa równości i wolności. Wszystkie trzy tkwią w naszym wieku, a poeta dotykając tych trzech idei stwierdził, jak bardzo był dzieckiem swego wieku; ale podając sposoby rozwiązania tych problematów, okazał się wyższym nad wiek mający inspiracye, ale nie znający dróg ich zaspokojenia. Prelegent omówiwszy szczegółowo idee braterstwa, zastanawiał się następnie nad ideą równości. Wieszcz już w „Dziadach“ przeciwstawia arystokracyi rozumu, imienia, lud jako arystokracyę serca spowitego w wierze. Gdy Kościuszko oparł się tylko na patryotyzmie ludu, Mickiewicz sięgnął głębiej, bo do jego podstaw religijnych, na których dopiero patryotyzm budować można. Demokracyę zrodzoną z idei Kościuszki mieliśmy i mamy: demokracya w pojęciu wieszcza czeka na realizacyę, a nazwą jej będzie demokracya katolicka. Socyaliści usiłowali dowieść słowami powyrywanemi z „Trybuny ludów“, że Mickiewicz do nich należy. *Traduttore tradittore.* Lecz nawet ta broń przez nich dobyta, przeciw nim się obraca.

Następnie przechodzi prelegent pojęcie wolności u wieszcza i jej związek ścisły z formą jego wewnętrznego życia. By pojąć jego socyologię musi się znać jego mistykę. Omawiając jej charakter prelegent zwraca uwagę na podobieństwo idei przewodnich u Mickiewicza a u Ojca Heckera, założyciela Paulinów w Ameryce, którego żywot z przedmową Ireelanda tyle wrzawy uczynił w Ameryce i Francyi. W końcu omawia prelegent stosunek wieszcza do Kościoła. Poeta nie chciał reformować Kościoła, ale raczej pragnął by Kościół ujął prąd nowy w swe ręce, jego wołaniem było tak do Papieża jak do duchowieństwa: „idźcie w lud!“. Rzecz była przedwczesna, gdyż Kościół musiał przeczekać, aż prądy wieszcze się uspokoją, to wszakże co się zdało być utopią wieszcza, dziś jest jakoby jasnowidzeniem. Leon XIII. to samo hasło podjął, o które Mickiewicz tak kołatał.

**„Furman Henschel“.** Z Wiednia donoszą, że odegrany w tamtejszym Burgteatrze dramat Hauptmanna „Furman Henschel“, doznał bardzo dobrego przyjęcia. Miejsca na to przedstawienie były już od dawna rozsprzedane a teatr był tak przepełniony, że w lożach było dwa razy tyle osób, co miejsc. Zewnętrzne powodzenie dramatu było bardzo znaczne. Autora niezliczone razy wywoływano na scenę.

Sztuka, zdaniem krytyki, jest arcydziełem naturalizmu. Publiczność jednak nie mogła się oswoić, zwłaszcza z początku, z atmosferą, w której rozgrywa się sztuka Hauptmana; to też *N. fr. Presse* kończy swoje sprawozdanie słowami: Nieco paradoksalnie można powiedzieć, że dramat miał wielkie powodzenie, ale się nie podobał. Główną rolę grał bardzo efektownie p. Sonenthal.

Po przedstawieniu odbył się w hotelu Imperial na cześć autora bankiet, w którym wzięli udział wszyscy zatrudnieni w sztuce artyści, oraz liczni przedstawiciele świata literackiego i dziennikarskiego.

**Br. Hubermann** koncertuje obecnie z wielkiem powodzeniem w Wiedniu, gdzie już przed kilku laty święcił wielkie tryumfy.

---

**Ottokar Mokry.** W małem miasteczku w południowych Czechach, Wodnianach, zmarł dnia 1 b. m. poeta czeski, tłómacz Słowackiego, ś. p. Otokar Mokry. Urodzony 25 maja 1854 w Czeskich Budiejowicach, spędził lata dziecinne w miasteczku Wodnianach, dokąd rodzice jego przenieśli się już w r. 1855. W r. 1865 wstąpił do gimnazyum w Czeskich Budiejowicach, od r. 1873—1877 studyował prawo na Uniwersytecie praskim. Później osiadł jako notaryusz w Wodnianach, gdzie pozostał do śmierci; przez długi czas mieszkali z nim w tem miasteczku powieściopisarz Fr. Berites i poeta Juliusz Zeyer. Berites przeniósł się przed kilku laty do Pragi, obecnie zaś, po przedwczesnym zgonie Mokrego pozostał w Wodnianach jeden Zeyer.

Mokry wystąpił po raz pierwszy w końcu roku 1870 w almanachu p. t.: „Anemonki“, a w r. 1874 w czasopiśmie *Lumir*, gdzie umieścił trzy poematy z cyklu Tatrzańskiego. W r. 1880 wydał pierwszy zbiór poezyi p. t.: „Jihočeské melodie“, w r. 1883 drugi p. t.: „Básne“ (poezye), w r. 1884 „Powieści i arabeski“ (Povídky a arabesky), prócz tego drukował przekłady z Mickiewicza, Syrokomli i W. Pola, szczególnie zaś z Juliusza Słowackiego. „Do jego poezyj — pisze sam ś. p. Mokry — zabrałem się z miłością i zapałem, postawiłem sobie za cel życia — dać poznać Czechom nieznane głębie, tajemnice i mistycyzm cudnych utworów tego wielkiego poety“.

Zadanie, które sobie postawił, spełnił znakomicie. W r. 1876 wydał tom pierwszy, w r. 1880 drugi tom poezyj Juliusza Słowackiego w „Poezyi wszechświatowej“ (Poesie svetova), w r. 1892 przekład „Balladyny“ i w r. 1895 „Lilli Wenedy“ (w „Sborniku svetové poesie“, wydawanym przez czeską Akademię umiejętności). Przygotował do druku przekład „Mazepy“ i „Beniowskiego“ — niestety, śmierć przeszkodziła mu w uskutecznieniu tego zamiaru. W zaciszu wodniańskiem napisał epicki poemat „Na diveim kameni“, w r. 1888 wydał „Dumy a legendy“, w r. 1893 „Jasem a serem“ (Światłem i cieniem). Prócz tego jeszcze wydrukował „Powieści i drobne szkice“ (Povidky a drobné kresby).

W r. 1889 wybrano go na posła do sejmu krajowego czeskiego, lecz mandat poselski złożył już w r. 1891; polityka nie odpowiadała usposobieniu poety. Jako poeta należy ś. p. Mokry do najbardziej sympatycznych postaci parnasu czeskiego. Subtelny liryk umiał odtwarzać uczucia kraju południowo-czeskiego, pełnego zadumy i wspomnień historycznych, kraju, w którym urodzili się najwięksi i najszlachetniejsi myśliciele czescy, Jan Huss i Piotr Chelcicky (1390 do 1460). Był on prawdziwym poetą kraju południowo-czeskiego, którego wielkie postacie dziejowe malował w swoich wizyach poetyckich (bo ściśle epickimi poematami nazwać utworów Mokrego nie można). Szczególnie epokę husycką odczuł głęboko. Śliczne są jego „dumy“, oraz „legendy“.

**„Życia“** nr. 2 zawiera dalszy ciąg powieści Przybyszewskiego „Androgyny“, a dalej kilka drobnych utworów pani Dagny Przybyszewskiej, oraz bardzo zajmujący artykuł znanego malarza Mehoffera p. t.: „Uwagi o sztuce z powodu gry p. Kamińskiego w komedyi „Trzy córki pana Dupont“. Dział ilustrowany zawiera dwie śliczne ryciny Teodora Axentowicza „Wędrówka Słowian“ i Wacława Szymanowskiego „Ciężar“.

**Pawła Bourgeta** nowa powieść p. t.: „l'Echéance“ ukazała się w ostatnim zeszycie *Revue de deux Mondes*.

**Prawnika,** który wychodzi rok 30 we Lwowie pod redakcyą adw. dr. Ignacego Czeryńskiego, jako najstarsze w kraju a jedyne, na teraz dwutygodniowe, pismo prawnicze poświęcone przeważnie praktyce sądowej i administracyjnej, — wyszedł nr. 1 z r. b. i zawiera: „Krok do noweli egzekucyjnej“ skreślił dr. Maksymilian Fried, „Praktyka cyw. sądowa kraj. orzecz. Najw. Tryb. sąd. nr. 137; Repert. orzeczeń Najw. Tryb. sąd. nr. 166; Zdania prawne Najw. Tryb. sądowego co do niektórych kwestyj wątpliwych w nowych ust. proc.; Praktyka administracyjna: Zasady orzecz. Tryb. administr. w sprawach z prawa wodnego, w sprawach leśnych i łowieckich; Od redakcyi i ad-

ministracyi; Odcinek: Organizacya gminna i kwestya agrarna w Królestwie Polskiem (Janusz Duczyński). Pojęcie polityki socyalnej (Zygmunt Gargas). Do numeru tego dołączono odezwę redakcyi do prawników krajowych. Pismo wychodzi 10 i 25 każdego miesiąca. Prenumerata 5 złr. 40 ct. rocznie z przesyłką pocztową. Biuro redakcyi i administracyi we Lwowie ul. Grodzkich l. 4.

**„Prawda".** książka zbiorowa dla uczczenia dwudziestopięcioletniej działalności Aleksandra Świętochowskiego, ukazała się w handlu księgarskim, wydana przez lwowską firmę H. Altenberga. Zewnętrzny jej wygląd jest okazały; portret jubilata bardzo udatny. Na zawartość książki złożyły się prace prozą i wierszem kilkudziesięciu autorów polskich, a poprzedza je szczegółowa bibliografia pism Świętochowskiego.

**Repertoar teatru hr. Skarbka** pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, w sobotę po południu o godzinie pół do czwartej dla młodzieży szkolnej: „Skąpiec" komedya w 5 aktach Moliera. Występ p. Gustawa Fiszera;

Wieczorem o godzinie pół do 8 pierwszy gościnny występ Aleksandra Myszugi „Traviata", opera w 4 aktach Verdiego, z p. Bohussówną i p. Szymańskim.

W niedzielę po południu o godz. pół do 4 „Szatani na ziemi", operetka w 4 aktach Souppego;

Wieczorem wyjątkowo o godzinie 7 po raz szósty „Cyrano de Bergerac".

W poniedziałek po raz siódmy „Cyrano de Bergerac" po raz pierwszy z p. Woleńskim w roli tytułowej.

We wtorek (ku uczczeniu styczniowej rocznicy) „Straszny dwór", opera narodowa w 4 aktach Moniuszki.

Drugi gościnny występ p. Aleksandra Myszugi, debiut p. Pauli Dziędzielewicz, oraz występ pp. Jeromina, Szymańskiego i Paszkowskiego.

We środę po raz ósmy „Cyrano de Bergerac", romantyczna komedya w 5 aktach Edm. Rostanda, przekład J. Kasprowicza. Po raz drugi z p. Woleńskim w roli tytułowej.

We czwartek „Faworita", wielka opera w 4 aktach Donizettiego. Pierwszy gościnny występ Miry Heller oraz Aleksandra Myszugi, J. Jeromina, J. Szymańskiego.

Najbliższą nowością będzie słynna sztuka Józefa Maskofa p. t. „Tamten", z p. Fiszerem w roli pułkownika Korniłowa i panią Stachowiczową w roli Anny.

Następnie daną będzie wesoła nowość francuska Gaudillota w przekładzie M. Sachorowskiego p. t.: „Mąż dwóch żon" (La Tortue) z p. Fiszerem w roli tytułowej, którą w Wiedniu grywają z wielkiem powodzeniem p. t: „Die Schildkröte".

Do wystawienia opery Wagnera „Rienzi" z p. Bandrowskim czynią się wielkie przygotowania.

Dyrekcya stara się również o nabycie praw wystawiania na naszej scenie opery Verdi'ego „Otello", w której śpiewać ma tytułową partyę p. Floryański.

# GOSPODARSTWO I HANDEL

## Budowy c. k. kolei państwowych w Galicyi w r. 1899.

W budżecie c. k. Ministerstwa kolei żelaznych na rok 1899 przewidziane są budowy trzech linij kolei państwowych w Galicyi. mianowicie dokończenie w roku zeszłym rozpoczętej budowy linii kolejowej Stryj-Chodorów, budowa linii Przeworsk-Rozwadów, oraz wypracowanie projektu dla mającego się budować szlaku kolejowego Lwów-Sambor-Granica węgierska ku Nagy-Berezna.

Pierwsza z tych linij, to przedłużenie w jesieni 1897 r. otwartego szlaku Tarnopol-Podwysokie-Chodorów, a zarazem uzupełnienie najkrótszego połączenia Podola z Węgrami; ma ona być wykończoną i oddaną do użytku publicznego jeszcze w ciągu roku bieżącego, co sądząc z obecnego stanu robót istotnie nastąpi. Linia ta 42 kilometry długości, odgałęzia się na północno-wschodniej stronie stacyi Stryj a przeszedłszy przez rzekę Stryj na jej brzeg prawy, przecina miejscowości Wierczany, Tatarsko, Chodowice i Strychańce w powiecie stryjskim, poczem wszedłszy w powiat żydaczowski przechodzi przez gminy Pokrowce, Kochawina, Hnizdyczów i Żydaczów, gdzie dostawszy się się na lewy brzeg Dniestru w Borodczycach, powiat żydaczowski, opuszcza i wkracza na terytoryum powiatu bobreckiego, a tam minąwszy gminy Demidów i Dobrowlany dobiega do końcowej stacyi Chodorów, leżącej już na szlaku Lwów-Czerniowce.

Oprócz istniejących już początkowej i końcowej stacyj Stryj i Chodorów, urządzone będą na tej linii dla ruchu osobowego i towarowego następujące stacye: Chodowice, Hnizdyczów-Kochawina i Żydaczów. Kierownictwo budowy tej kolei ma swą siedzibę we Lwowie a biura jego pomieszczone są w dawnym dworcu kolei czerniowieckiej. Na czele tego kierownictwa, które ma oficyalną nazwę „Lwów I." stoi inspektor c. k. kolei państwowych p. Sydon Loret. Cała linia, której koszta budowy preliminowane są okrągło na 1,200.000 zł., podzieloną jest na pięć losów, na których z ramienia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych prowadzą budowę pp. starszy inżynier Stanisław Kaiser, inżynierowie Abraham Sauberger, Wincenty Vodička i Józef Goldenberg, oraz starszy inżynier Marcin Słowik. Przedsiębiorstwo budowy pierwszego i piątego losu ma spółka krajowa Götz-Schloss et Comp., drugiego i trzeciego losu Bronisław Słonecki, czwartego zaś Karol Emanuel Tauberowic z Czerniowiec. Komisarzem dla wykupna gruntów jest starszy inżynier p. Jan Januszewski. Po skończonej budowie objąć ma ruch na tej linii kolejowej c. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

Druga z wymienionych na wstępie linij kolejowych, której budowa w nieodległej przyszłości ma się rozpocząć, to kolej z Przeworska do Rozwadowa, linia wielkiej doniosłości zarówno ze względów ogólno-państwowych, jako też i interesów krajowych. Wyszedłszy z zachodniego końca stacyi Przeworsk, leżącej na głównym szlaku Kraków-Lwów, zwraca się linia ta zaraz ku północy, przechodząc przez gminy: Budy przeworskie, Gorliczyna, Gniewczyna, Gorzyce, Trynсza, Chodaczów, Grodzisko, Dębno, Wierzawice, Leżajsk, Jelna, Ruda i Sarzyna w powiecie łańcuckim, dalej Łętownia, Rudnik, Stróża. Przędzel, Nisko, Racławice i Pławo w powiecie niskim, dobiega na koniec do Rozwadowa, stacyi końcowej kolei lokalnej Dębica-Rozwadów, leżącej już w powiecie tarnobrzeskim. Dla ruchu osobowego i towarowego urządzone będą na tej linii kolejowej stacye: Grodzisko. Leżajsk, Sarzyna, Łętownia, Rudnik i Nisko oraz przystanek Tryncza. Istniejące stacye Przeworsk i Rozwadów, jako początkowa i końcowa stacya budującej się kolei, zostaną znacznie rozszerzone. Kierownictwo budowy tej kolei ma swą siedzibę w Jarosławiu a prowadzi je c. k. radca budownictwa p. J. M. Cieślikowski, którego zastępcą jest starszy inżynier p. Ludwik Rappaport. Inżynierowie budowy dla poszczególnych losów dotąd nie są mianowani, gdyż całe kierownictwo ma jeszcze charakter tymczasowy.

Budowa mostu na Wisłoku w Tryneczy jako dłuższego wymagająca czasu, prowadzoną jest już od roku, a fundamentowanie filarów napotkało na bardzo poważne trudności techniczne. Inne roboty rozpoczną się prawdopodobnie z nadchodzącą wiosną. Przedsiębiorstwo budowy mostu na Wisłoku oddano w ręce spółki: Hr Łubieński i Bergrün, budowa zaś reszty losów dostała się w drodze ofertowej licytacyi, częścią inżynierowi Ludwikowi Radwańskiemu ze Lwowa, częścią zaś firmie M. Polaczek i spółka. Komisarzem wykupna gruntów mianowało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych, starszego inżyniera p. Jana Januszewskiego. Po wykończeniu budowy, co ma nastąpić jeszcze z końcem roku bieżącego, obejmie ruch na nowym szlaku c. k. Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie.

Budowa trzeciej i na razie ostatniej linii kolei państwowych, wiodącej ze Lwowa na Sambor do granicy węgierskiej, znajduje się dopiero w stadyum przygotowawczem. Dwie ekspozytury c. k. Ministerstwa kolejowego, mianowicie jedna we Lwowie ze starszym inspektorem p. Wincentym Renzenbergiem na czele, dla linii Lwów-Sambor, oraz druga w Samborze pod kierownictwem starszego inżyniera p. Witolda Żebrackiego dla linii Sambor-Granica węgierska, zajęte są wypracowaniem projektu wstępnego dla tegoż szlaku, który następnie przedłużony być ma ze Lwowa w kierunku północno-wschodnim na Kamionkę Strumiłową do granicy Monarchii.

Projektowana linia biegnie ze Lwowa początkowo wzdłuż szlaku kolei stryjskiej aż do Basiówki a ztąd na Lubień wielki i Rudki do Sambora. Co do wyboru kierunku trasy z Sambora do granicy węgierskiej, to właśnie w tej chwili wre zacięta walka po szpaltach dzienników krajowych i obcych, w umyślnych broszurach, Sejmie i Radzie państwa a hasłem jej jest pytanie zasadnicze: Użok czy Wołosate?

W pierwszym wypadku zwycięstwo byłoby po stronie powiatu turczańskiego, w drugiej zaś alternatywie znajdują uwzględnienie życzenia powiatu liskiego. W każdym razie szłaby nowa linia kolejowa z Sambora przez gminy Strzałkowice, Waniowice, Mrozowice, Torhanowice i Torczynowice w powiecie samborskim, dalej w powiecie staromiejskim przez gminy Baczyna, Smolnica, Staremiasto, Terszów, Spas, Busowisko, Łużek górny, Topolnica i Strzyłki. Tu interesa powiatu liskiego skierowują trasę więcej w kierunku zachodnim na Wołosate, gdy przeciwnie powiat turczański chciałby mieć poprowadzoną linię kolejową przez swe miasteczko powiatowe, Turkę, i dalej w kierunku na przełęcz Użoku. W pierwszym wypadku iść ma trasa ze Strzyłek przez Gwoździec, w powiecie turczańskim, Hołowiecko, w powiecie staromiejskim, dalej przez gminy Dniestrzyk hołowiecki, Łomna, Chaszczów, Łopuszanka lechnowa i Krywka w powiecie turczańskim, a wszedłszy w powiat liski przez Żurawin, Smolnik, Procisne, Stuposiany, Ustrzyki górne do granicy węgierskiej w Wołosatem. W razie przyjęcia drugiej z projektowanych alternatyw biegłaby linia ze Strzyłek dalej przez gminy: Łopuszanka chomina, gdzie porzuciwszy powiat staromiejski przez gminy Jasienica zamkowa, Rozłucz, Jawora, Turka, Jabłonka niżna, Tureczki niżne, Bukowiec, Sokoliki, Beniowa i Sianki w powiecie turczańskim, przez najgłębszą przełęcz w Użoku na Węgry.

Na terytoryum węgierskiem łączy się każda z tych dwóch tras projektowaną linią kolejową z Nagy — Berezna, z istniejącą stacyą węgierskiej kolei doliny Ungu.

Oba projekty wstępne, wypracowane wedle powyżej określonych dwóch alternatyw tras, przedłożono dla dalszych studyów c. k Ministerstwu kolei żelaznych w Wiedniu, które w porozumieniu z królewsko-węgierskim Rządem niebawem o kierunku przyszłej linii kolejowej rozstrzygnie. (*Z.*)

**Wiedeń,** 21 stycznia. Targ zbożowy. Pszenica na wiosnę 9·44—9·45, żyto na wiosnę 8·15—8·16, kukurydza na maj-czerwiec 5·15—5·16, owies na wiosnę 6·15 do 6·16, rzepak 1 22 do 1·40, olej rzepakowy na styczeń, kwiecień 33—34.

Tendencya spokojna. Pogoda piękna.

**Wiedeń,** 21 stycznia. Spirytus 17·70 do 18.—. Tendencya słabsza. Nafta galicyjska bez zmiany. Cukier surowy 12·— do 12·05. Tendencya pewna.

**Budapeszt,** 21 stycznia. Targ zbożowy. Pszenica na marzec 9·10—9·51, na kwiecień 9·35—9·36, żyto na marzec 7·92 do 7·94, kukurydza na maj 4·84—4·86, owies na marzec 5·88—5·90, rzepak na sierpień 1.95 do 2·05 Popyt na pszenicę słaby, tendencya słaba. Mgła.

**Bochnia,** 19 stycznia 1898 Płacono za 100 klgr. netto: pszenicę 9·— do 9 20 zł. żyto 7 75 do 8 — zł., jęczmień bro. 6· — do 6 50 zł., owies 6 — do 6 25 zł., kukurudzę 6· — do 6·25 zł., groch past. 9 — do 9 50 zł., fasolę 7·— do 7 — zł., tatarkę —·— do —·— zł. proso ·— do —·— zł., bób 5·— do 5 75 zł., konicz 35 — do 50 — zł., ziemniaki 1 60 do 1 80 zł., słomę 2 — do 2 20 zł., siano 2 — do 2 30 zł masło za 1 kilo 80 ct. do — zł 85 ct., jaja za kopę 1 35 do — zł

Na targ zwierzęcy spędzono: bydła 436, koni 725, świń 663 i płacono za 100 klgr żywej wagi: bydło 16·— do 18·— zł. świnie 30·— do 32·— zł., konie za sztukę 20 — do 300·— zł.

Następny jarmark odbędzie się dnia 3 lutego 1899

**Giełda towarowa.** Cukier surowy loco Aussig 11·95 do 12·—, loco Ołomuniec 11·20 do 11·30, loco Berno-Wiedeń 11·30 do 11·40, za styczeń loco Aussig 11·97½ do 12·02½, cukier w kostkach primi 37·37½ do 37·50, sekunda 37·12½ do 37·25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 18·— do 18·20, Nafta kaukazka transito Tryest 5·— do 5·25, galicyjska przeźroczysta 19·25 do 19·75.

## Targ zbożowy.

**Lwów,** 21 stycznia. Pszenica gotowa 8·75 do 9·10, pszenica gotowa nowa 8·75 do 9·10, żyto gotowe 7·50 do 7·75, żyto gotowe na termina 7·50 do 7·75, owies obroczny gotowy —·— do —·—, owies nowy lub na termina 6·50 do 6·75, jęczmień pastewny 5·75 do 6·—, jęczmień brow. 6·75 do 7·75, groch do got. 7·— do 9·— wyka —·— do —·—, nasienie lniane —·—, do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·25 do 5·50, hreczka —·— do —·—, konieczyna czerwona galicyjska 45·— do 55·—, biała 35·— do 45·—, tymotka 15·— do 21·—, szwedzka 35·— do 45·—. kukurudza stara 5·55 do 5·50, nowa 5·25 do 5·50, chmiel stary —·— do —·—, nowy za 56 kiło 65·— do 96·—, rzepak 10·50 do 11·—, groch pastewny 6·— do 6·20.

Spiritus paritas Tarnopol gotowy 16·50 do 17·—, na termin 17·50 do 17·75, warnnty —·— do —·—.

**Sprawozdanie tygodniowe** Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 14 do 20 stycznia bieżącego roku bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara 9 — do 9 30 nowa 9 — do 9 30, żyto stare 7 60 do 7 80 nowe 7·60 do 7 80, jęczmień browarny 6 85 do 7 60 pastewny 5 85 do 6 10 owies 6 40 do 6 70 hreczka 7 50 do 8·— kukurudza zeszłoroczna 5 40 do 5 75, nowa 5 50 do 5·70 proso — — do — —, groch do gotowania 7 25 do 8 70 groch pastewny 6 10 do 6 50 fasola — — do — —, bobik 5 35 do 5 70 wyka 5·— do 5 40, koniczyna czer. 46 — do 56 —, koniczyna biała 35·— do 44 —. anyż rossyjski — — do —·—, anyż płaski — — do — — tymotka 15 — do 21·— rzepak zimowy stary 10 75 do 11 15, letni — — do — nasienie lniane — — do —·— olej topiony 32 — do 33 —, rzepik zimowy — — do —·—, nasienie konopne — — do —·— chmiel nowy 116 —, do 169 . nafta zwykła 17 — do 18·— salonowa 19 — do 20 — wszystko za 100 kilogr., spirytus 10 000 litr-procentowy. kontyngentowany bez podatku konsumcyjnego 17 20 do 17 40

# OSTATNIA POCZTA

*Narodni Listy* rejestrują wiadomość, że wiceprezydent czeskiego Namiestnictwa i dyrektor policyi powołani zostali do Wiednia, celem zdania sprawy z ostatniego zajścia w Pradze, którego wynikiem była śmierć studenta Linharta.

Poseł polski ze Szląska górnego major Szmula zamierza wnieść w Izbie dep. Sejmu pruskiego interpelacyę w sprawie braku robotnika nie tylko w pogranicznych, ale i dalszych powiatach. *Neisser Ztg.* donosząc o tem twierdzi, że tylko zupełne otwarcie granicy może zaradzić złemu. a wszystkie inne rady i zarządzenia nie doprowadzą do żadnego celu.

W urzędowych kołach niemieckich przyjęto, jak donoszą z Berlina życzliwie okólnik hr. Murawiewa z programem konferencyi pokojowej. Rząd niemiecki sądzi, iż szereg kwestyj, poruszonych przez hr. Murawiewa, znajdzie poparcie dyplomacyi.

Berlińskie *Neueste Nachrichten* podnoszą, że konsul austro-węgierski w Zanzibarze, znany podróżnik Oskar Baumann, umieścił w czasopiśmie *Zeit* szkice z Afryki, w których nader ujemnie wyraża się o urzędnikach niemieckich we wschodniej Afryce. *Neueste Nachrichten* oświadczają, że Niemcy nie mogą znieść w milczeniu. aby konsul austro-węgierski wyrażał się w ten sposób o urzędnikach niemieckich i dają do zrozumienia, że Baumann powinien być odwołany.

O zdrowiu Ojca św. rozeszły się znowu alarmujące pogłoski, — podobnie jednak jak już niejednokrotnie dawniej, także i tym razem są one widocznie przesadzone. Wczoraj wieczorem otrzymaliśmy w tej sprawie z Rzymu depeszę następującą:

Papież nie opuszcza pokoju skutkiem przeziębienia, jakiego nabawił się w ostatnich dniach. Za poradą przybocznego lekarza dr. Lapponiego Ojciec św. nie udzielał dziś (t. j. w dniu wczorajszym) także audyencyj. Lapponi zapewnia jednak. że stan zdrowia Papieża nie jest zatrważający i że Papież, który w sobotę znów z łóżka wstanie, będzie mógł 26 b. m. przyjąć liczne rodziny arystokracyi rzymskiej na wspólnem posłuchaniu.

Z Aten donosi *Politische Corresp.*, że generał Smoleński, były minister wojny, prosił rząd, aby mu pozwolono odpowiedzieć i usprawiedliwić się z zarzutów, jakie mu czyni następca tronu ks. Konstanty w wydanem przez niego dziele o ostatniej grecko-tureckiej wojnie. Gen. Smoleński zapowiada, że jeśli nie otrzyma tego pozwolenia, wystąpi z armii, aby mieć wolną rękę. Sprawozdanie następcy tronu w kołach wojskowych greckich w ogóle bardzo ujemne sprawiło wrażenie; nie potwierdza się jednak pogłoska, jakoby książę wyzwany został na pojedynek przez dwóch wyższych oficerów.

We Francyi prasa gorliwie zajmuje się wynalazkiem, który. gdyby istotnie okazał się praktycznym, mógłby do pewnego stopnia zrównoważyć liczebną słabość pancernej floty francuskiej w porównaniu z flotą angielską. Wynalazkiem tym jest podmorski torpedowiec Gustawa Zédé, o którym głośno piszą teraz we wszystkich gazetach. Statek ten poruszany przez akumulatory elektryczne, w 7 godzin przy bardzo wzburzonem morzu odbył szczęśliwie podróż podmorską z Tulonu do Marsylii a wszystkie próby puszczania torpedów wypadły przytem prawidłowo. Statek ten tak jest urządzony, że tylko na kilka sekund wynurzyć się potrzebuje z wody, żeby rzucić pocisk torpedowy i znów się zanurza w głąb morza.

Słabą stroną torpedowca jest, że dla ciemności nie może działać pod wodą, ale do obrony portów i wybrzeży bardzo się okaże przydatnym. To też opinia francuska wielkie pokłada nadzieje na tej zdobyczy inżynierskiej którą przewyższyć mają dwie inne. W Cherbourgu budują okręt podwodny „Narval", który w zaczepności przewyższy jeszcze statek podwodny p. Zédé. Admiralicya tak jest pewną powodzenia z „Narvalem". że już 6 statków tego typu zamawia dla portów Cherbourga, Brestu, Lorientu i Rochefortu. Prócz tego buduje się w Cherbourgu inny jeszcze statek podwodny „Morse", który znów wszystkie dawniejsze obiecuje przewyższyć zaletami, odpowiedniemi swemu przeznaczeniu. Każdy z tych statków kosztować ma po 650.000 franków, a więc ani czterdziestą część tego, co kosztuje ogromny pancernik.

---

Stosunki angielsko-francuskie zaczynają się psuć na dobre; nowym tego dowodem jest sensacyjna mowa ministra kolonij Chamberlaine'a, o której w krótkości doniósł nam już telegraf. Mowa ta wygłoszona w tonie prowokacyjnym przez tak wpływowego ministra wywołała niezwykle przykre wrażenie w Paryżu.

Po ogólnym wstępie przeszedł Chamberlain do spraw polityki bieżącej. Tu, rzecz prosta, spór o Faszodę zajął pierwsze miejsce. Mówca wyraził przekonanie, że teraz nie mogą podlegać dyskusyi prawa Anglii do całej doliny Nilu; następnie zaś wspomniał o kwestyi Nigru i o sprawie koncesyj dla Francuzów w Shangai. Nawiązując mowę do tych spraw, rzekł minister, że jeżeli naród i rząd francuski rzeczywiście pragną porozumienia się, to naród angielski wyjdzie ku niemu dalej, niż na połowę drogi. Bezpośrednio jednak potem przeszedł Chamberlain do omówienia kwestyj w sprawach Madagaskaru i Neufundlandu, zaznaczając, iż są one dotąd niezałatwione. Co się tyczy pierwszej z nich, to rząd angielski jest zdania, iż należy w niej upatrywać ze strony Francyi złamanie słowa. Ze strony francuskiej nie dotrzymano uroczystych przyrzeczeń, Anglię zaś pozbawiono korzyści, jakie dla niej z międzynarodowych układów wypływały. Handel angielski poniósł z tego powodu wielkie straty. Dopóki ta sprawa nie będzie wyrównaną, dopóty Anglię trapić będzie uczucie wielkiego niezadowolenia. Fakta, jakie zaszły w ciągu zatargu o Neufundland (o prawo rybołóstwa), są typowymi przykładami złośliwej polityki francuskiej, zasadzającej się na tem, aby przeciwnikowi popsuć jak najwięcej krwi i wyrządzić mu jak najwięcej szkód i to bez najmniejszego dla siebie pożytku. Anglia nie życzy sobie wprawdzie zmian w postanowieniach pokoju utrechtckiego, nawet godzi się na to, aby prawa przezeń Francyi przyznane w czyn zamienione zostały, lecz nie pozwoli, aby nadużywano ich ze szkodą Anglii. Wreszcie, gdyby Francya tych praw zrzec się nie chciała, to W. Brytania gotowa jej dać za to odpowiednie wynagrodzenie. Od specyalnych do ogólnych kwestyj politycznych krok tylko; Chamberlain, rozprawiwszy się z Francyą, przeszedł do Niemiec i pochwalił je za to, że w swych koloniach trzymają się polityki „drzwi otwartych". Z tego powodu Anglia bez zazdrości popierać będzie rozwój tych kolonij. Również chętnie przyjmie Anglia współdziałanie Niemiec i Stanów Zjednoczonych na każdem polu. Mówca sądzi, że Anglia śmiało może rachować na poparcie tych państw w swoich dążeniach politycznych, co wreszcie sprowadzi ogólne uznanie tej zasady, do której ona tak wielką przykłada wagę.

---

Ogłoszony świeżo wykaz działalności warstatów angielskich co do budowy i zbrojenia okrętów za rok ubiegły może zaspokoić wszystkie wymagania Anglików. W roku 1898 znajdujemy kolosalną cyfrę 1001 okrętów o zawartości 1,661.252 ton. Arsenały brały udział w tej cyfrze w 9 okrętach: 4 pancernikach, 3 krzyżowcach i 2 tak zw. „stoops", razem pojemność ich wynosiła 73.000 ton. Od lat dziesięciu nigdy działalność państwowych arsenałów nie była wyższą. W r. 1890 pojemność budowanych okrętów wynosiła tylko 22.520 ton i w r. 1891 podniosła się do 68.100 ton. Zwolniła się w latach następnych i wzrosła następnie do 70.000 ton. W roku ubiegłym przekroczyła to *maximum*, jak wynika z cyfr powyższych. Rok bieżący da zapewne jeszcze wyższe cyfry, gdyż kilka wielkich pancerników i krążowców jest na ukończeniu.

---

W Szwecyi parlament czyli t. zw. Riksdag, składa się z dwóch Izb. Izba pierwsza liczy 150 członków, wybieranych na dziewięć lat, Izba druga 230 członków, wybieranych na 3 lata. Prawo głosowania do Izby drugiej mogą mieć ludzie młodzi w 21 roku życia, ale zależne jest ono od opłacania znacznych podatków, dlatego Izba wyborców jest stosunkowo małą. Od kilku lat przeto coraz silniej objawiała się dążność do rozszerzenia prawa wyborczego. Wyrazem tej dążności była petycya, przedłożona królowi Oskarowi przed kilku dniami przez deputacyę z 20 osób. Na tej petycyi podpisało się 363.638 obywateli. Petycya upomina się o rozszerzenie prawa wyborczego nie tylko do Izby drugiej, ale i do reprezentacyj gminnych. Petycya, odczytana na audyencyi w obec króla, użala się na niesprawiedliwość, że naród szwedzki, stojący na tak wysokim stopniu rozwoju cywilizacyjnego, tak dojrzały i oświecony, a tak wierny królowi, dotąd nie posiada szerszego prawa wyborczego, ani w życiu politycznem, ani gminnem. Zwraca ona dalej uwagę na możliwe niebezpieczeństwa, jakie mogą wyniknąć z tego, że większość narodu traktuje się niesprawiedliwie, gdyż się na nią nakłada ciężary i obowiązki, a praw odmawia. W końcu wzywa petycya króla, aby na najbliższej sesyi parlamentu kazał przedłożyć projekt do ustawy o rozszerzeniu prawa wyborczego. Po wysłuchaniu petycyi, król oświadczył, że sprawą w petycyi poruszoną rząd już się zajmuje.

---

# TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

**Kraków**, 21 stycznia. (*Dep. pryw. telef.*). Zgromadzenie towarzystwa prawniczego i ekonomicznego odbyło się wczoraj wieczorem w sali rady miasta pod przewodnictwem p. Czyszczana, w obecności 120 uczestników ze wszystkich sfer prawniczych. Przyjęto wnioski zarządu co do składu komitetu odczytowego i redakcyjnego, oraz co do funduszów.

Do komitetu redakcyjnego czasopisma, które wychodzić będzie 3 razy na rok, weszli pp.: dr. Fierich, dr. Estreicher, prof. dr. Leo, prof. dr. Rostworowski i dr. Wróblewski, oraz sędziowie: dr. Brysiewicz i dr. Tarłowski.

Do komitetu odczytowego, oprócz profesorów i docentów Uniwersytetu, którzyby zechcieli brać udział w pogadankach i odczytach zgłosili się starsi radcy: dr. Bełcikowski, Matusiński, Tarłowski, starszy radca prokuratoryi Wł. Wędkiewicz, dr. Brysiewicz, adw. dr. Wilkosz, rejent dr. Klemensiewicz, adw. dr. Gertler, radca H. Schen, dr. Szybalski, radca dr. Tadeusz Bujak, starszy radca skarbu dr. Julian Drak, radca magistratu Alfred Schlichting, dr. Rozwadowski i dr. Anatol Krzyżanowski.

Następnie prof. dr. Rosenblatt wygłosił odczyt o „Ordynacyi egzekucyjnej sądowej".

**Wiedeń**, 21 stycznia. We wczorajszem obiedzie dworskim w Burgu wzięli udział: ambasador rossyjski hr. Kapnist, *attaché* wojskowy ambasady rossyjskiej Woronin i oficerowie deputacyi pułku keksholmskiego. Monarcha, który był w mundurze swojego pułku keksholmskiego zajął podczas obiadu miejsce między ambasadorem hr. Kapnistem a generałem ks. Dołgorukowem i wychylił toast na pomyślność pułku. Na toast ten odpowiedział generał ks. Dołgorukow.

Wczoraj wieczorem deputacya oficerów była w teatrze „An der Wien".

**Wiedeń**, 21 stycznia. Na obiedzie galowym, wydanym na cześć pułku keksholmskiego, Cesarz wzniósł następujący toast: „Jestem serdecznie wdzięcznym za to. że pułk za zezwoleniem swego władcy tak serdecznie i uroczyście obchodzi rocznicę zamianowania Mnie Szefem tego pułku. Piję za zdrowie cesarza Wszechrossyi, Mego kochanego przyjaciela i za przyszły rozwój tego pułku".

Odpowiedział książę Dołgorukow, że z głębokiem wzruszeniem pułk wysłuchał łaskawych słów Cesarza i przez cały pułk ukochanego Szefa.

**Wiedeń**, 21 stycznia. (*Tlf.*) Trybunał Państwa rozstrzygnął dziś sprawę zażalenia Rady miasta Liberca przeciw wydanemu przez Namiestnictwo w Pradze, a przez Ministerstwo spraw wewnętrznych zatwierdzonemu zakazowi utworzenia związku miast niemieckich w Czechach.

Trybunał orzekł, że zakaz ten nie naruszył prawa zakładania stowarzyszeń politycznych, gdyż w danym wypadku chodziło o założenie związku politycznych Towarzystw, którego ustawa zabrania. Zażalenie rady miasta Liberca Trybunał przeto odrzucił.

**Wiedeń**, 21 stycznia. *N. W. Tagblatt* donosi z Budapesztu: Zdaje się, że bar. Banffy uda się dzisiaj znowu do Wiednia. Nie ma powodu mówić dziś już o rozbiciu się rokowań kompromisowych.

Jeden z dzienników obstrukcyjnych powiada co do zredagowanej przez przewódców opozycyjnych odpowiedzi na propozycye rządowe, że ów elaborat jest tego rodzaju, iż, jeżeli rząd pragnie szczerze pokoju, znajdzie w nim dostateczną podstawę dla dalszych rokowań.

Organ rządowy *Magyar Ujsag* twierdzi natomiast, że opozycya nie pragnie bynajmniej zawarcia pokoju, albowiem przekonuje się, że stronnictwo liberalne, pomimo wszelkich zabiegów, aby je rozbić, tworzy ciągle organizm jednolity.

**Wiedeń**, 21-go stycznia. (*Telefonem*) Dzienniki donoszą z Pragi, że władza zezwoliła na odbycie zgromadzenia czeskich studentów, na którem ma być omawianą sprawa Biberle-Linhart i stosunek młodzieży akademickiej czeskiej do niemieckiej.

**Wiedeń**, 21 stycznia. *Fremdenblatt* donosi z Budapesztu, że rząd przyjmuje konstytucyą poręczone prawo samodzielności państwa węgierskiego za podstawę dalszego uregulowania sprawy ugodowej, tymczasowo do roku 1903.

**Praga**, 21 stycznia. W skutek doniesienia wczorajszych dzienników, iż pobłogosławienie zwłok czeskiego studenta Linharta, zastrzelonego przez niemieckiego studenta Biberlego, nastąpić miało wczoraj po południu, zebrało się przed czeskim instytutem patologicznym kilkaset osób, które jednak rozeszły się spokojnie, dowiedziawszy się, że wiadomość dzienników była nieprawdziwą.

Zwłoki Linharta już wczoraj przed południem zostały bez poprzedniego zawiadomienia pobłogosławione i przewiezione na dworzec kolei państwowej, zkąd wysłano je do Lhotka, miejsca urodzenia nieboszczyka. — W południowej godzinie przybyło około 300 studentów na dworzec kolei państwowej, lecz wówczas zwłoki Linharta znajdowały się już w wagonie. Studenci po zaintonowaniu pieśni „Hej Slovane" rozeszli się spokojnie. Tłumy, jakie później nadciągały na dworzec kolejowy rozpraszała policya.

Następnie zebrało się na placu Karola kilkuset studentów czeskich, którzy wysłali do rektorów czeskiego Uniwersytetu i Politechniki deputacye z zażaleniem, że nie mogli towarzyszyć zwłokom Linharta na dworzec kolejowy.

Rektor oświadczył, że zażalenie deputacyi jest bezpodstawne, albowiem na życzenie rodziny zmarłego, pogrzeb Linharta nie odbędzie się w Pradze, lecz w miejscu jego urodzenia.

Wieczorem miało miejsce na placu Wacława liczne zbiegowisko. Policya interweniowała i rozproszyła tłum, złożony z kilkuset osób. Jednego niemieckiego studenta ścigał tłum wśród krzyków i hałasów znaczną przestrzeń drogi. Nie zaszły żadne poważniejsze zaburzenia spokoju.

**Praga**, 21 stycznia. (*Telefonem*). *Narodni Listy* wymieniają pp. Bilińskiego i Rutowskiego jako tych członków Koła polskiego, którzy podnoszą potrzebę porozumienia z Niemcami. Organ młodoczeski dodaje od siebie, że Czesi nie zstąpią z drogi dotychczasowej.

**Budapeszt**, 21 stycznia. Wczorajsze posiedzenie Izby deputowanych zajęły trzy głosowania imienne nad tem, czy pozwolić posłom Hockowi, Wittmannowi i Horanszky'emu, aby przemawiali przed przystąpieniem do porządku dziennego. Izba wnioski te odrzuciła, poczem odroczono do dzisiaj ciąg dalszy porządku dziennego, w którym znajduje się sześć dalszych głosowań imiennych. Przy końcu posiedzenia wniesiono interpelacyę w sprawie znanych rozruchów w Uj-Szent-Anna.

**Budapeszt**, 21 stycznia. Narady mężów zaufania opozycyi trwały wczoraj do godziny 1 z południa. Dalszy ciąg dzisiaj.

**Budapeszt**, 21 stycznia. (*Telefonem*). Ze strony opozycyjnej, upoważnionej do tego, otrzymuje *Fremdenblatt* wiadomość, że opozycya, pragnąc umożliwić przyjęcie do skutku ugody, a to w interesie utrzymania potęgi i powagi Monarchii, niemniej międzynarodowego stanowiska Austro-Węgier, gotową jest do jak najdalszych ustępstw. Jako warunek, przy którym jednak trwa niewzruszenie, jest ustąpienie bar. Banffy'egr. Opozycya, w razie, gdyby baron Banffy upierał się przy tem, aby pozostać na swem stanowisku, nie zezwoli nawet na prowizoryum budżetowe.

**Budapeszt**, 21 stycznia. (*Telef.*). Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu po weryfikacyi protokołu zażądało głosu kilku posłów opozycyjnych. Ponieważ prezydent Madarasz nie udzielił im głosu, przeto zażądali imiennych głosowań, które odroczono do posiedzenia następnego. Izba przechodzi do porządku dziennego, który obejmuje również sześć głosowań imiennych.

**Kijów**, 21 stycznia. Aktor Jussarow został zastrzelony przez dekoratora teatru petersburskiego Malowa. Malow umyślnie przybył do Kijowa dla zamordowania Jussarowa. Powodem miała być zazdrość, żona bowiem Malowa była angażowana w Kijowie.

**Paryż**, 21 stycznia. *Journal* twierdzi z całą pewnością, że śledztwo, tyczące się rewizyi procesu Dreyfusa będzie najdalej do 15 lutego ukończone. Hanotaux, Mercier, Billot, Boisdeffre i Gonse otrzymali zawezwanie stawienia się przed trybunał kasacyjny. — Dziennik *Voltaire* donosi, że trybunał kasacyjny zajmował się wczoraj telegramem, jaki b. włoski *attaché* Panizzardi wysłał bezpośrednio po aresztowaniu Dreyfusa.

*Volonté* donosi, że Esterhazy otrzymał pozwolenie odpowiadania przed trybunałem kasacyjnym na wszystkie pytania, jakie mu będą zadane, bez względu na tajemnicę służbową.

**Paryż**, 21 stycznia. Trybunał kasacyjny badał na tajnem posiedzeniu dyplomatyczne *dossier*, przyczem wysłuchał wyjaśnień danych przez wyższego urzędnika ministerstwa spraw wewnętrznych literata Paleologue i byłego ministra spraw zagranicznych Hanotaux. Następnie skonfrontował obu ich z generałami Mercier, Boisdeffre, Gonse'm i Billotem.

**Paryż**, 21 stycznia. Na wczorajszej radzie gabinetowej prezydent ministrów Dupuy przedłożył prezydentowi Faurowi projekt ustawy, według którego naturalizowani mieszkańcy Algieru dopiero po ukończeniu 30 roku życia uzyskują czynne prawo wyborcze. Ustawa wprowadza dalej trzyletnią służbę wojskową dla Francuzów mieszkających w Algierze.

**Paryż**, 21 stycznia. Z powodu zarzutów deputowanego Fourgnola podniesionych na posiedzeniu Izby dep. przeciw dyrektorowi dziennika *Soir*, p. Pollonnais, tenże wniósł zażalenie do prezydenta Izby deputowanych Dechanela i posłał Fourgnolowi świadków.

**Marsylia**, 21 stycznia. Grecki okręt „Fenix", który odpłynął ztąd do Fiume, doznał w drodze w skutek burzy znacznych uszkodzeń: 1 marynarz utonął, a 4 inni zostali zranieni.

**Londyn**, 21 stycznia. Według doniesienia *Biura Reutera* z Wellington w Nowej Zelandyi angielski krążownik Tarango otrzymał nakaz wyruszenia do Samoa.

**Waszyngton**, 21 stycznia. Gabinet odbył konferencyę w sprawie Samoa. Nie zachodzą żadne dalsze komplikacye, któreby domagały się nowych środków. Rząd weźmie udział w konferencyi państw interesowanych, która się wkrótce odbędzie w Berlinie.

**Waszyngton**, 21 stycznia. Rząd wysłał okręt na wyspy Samoa, ponieważ zachodzi tam obawa niepokojów.

---

## Telegrafowany kurs wiedeński.

**Wiedeń**, 21 stycznia 1899. Giełda południowa (*Mittagsbörse*) godz. 12 min. 30, Marki 58·98, Renta majowa 101·45, Węgierska renta koronowa 97·95, Kredyty 360·25, Węg. kredyt. 392·—, Anglobank 154·—, Union 295·—, Bankverein 270·—, Länderbank 240·—, Staatsbany 360·87, Lombardy 65·75, Elbethal 258·50, Fabryka broni —·—, Akcye tytoniowe 123·75, Alpiny 213·50, Rima Muranyer 314·50, Prager Eisen 1007·—, Losy tureckie 58·—, Ruble (Event.) 127·25. Tendencya silna.

**Berlin**, 21 stycznia (*Vorbörse*): Akcye kredytowe 225·25, Disconto Gesellschaft 198·90. Tendencya słaba.

**Wiedeń**, 21 stycznia 1899. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*) godz. 2 min. 30. Akcye austr. zakł. kredyt. 360·—, Akcye węg. zakł. kredyt. 390·50, Akcye Anglobanku 154·50, Akcye Unionbanku 296·50, Akcye Banku dla krajów koronnych 209·50, Akcye Bankvereinu 271·—, Akcye Bodenkredit 480·—, Akcye galicyjskiego Banku hipot. 379·—, Akcye kolei państwowych 361·—, Akcye kolei południowej 68·75, Akcye tramwayowe 565·—, Akcye kolei Elbethal 258·—, Akcye kolei północnej 352·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 294·—, Akcye Alpine 214·—, Akcye Rima Muranyi 315·25, Akcye praskiego Towarzystwa żel. 1003·—, Akcye fabryki broni —·—, Akcye tuteckie tytoniowe 125·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 95·10, Renta majowa 101·45, Austryacka renta koronowa 101·85, Węgierska renta koronowa 97·95, 56 l. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 94·75, 4 prc. listy Banku krajowego 98·—, 4 i pół prc. listy Banku krajowego 100·75, 4 prc. listy Banku hipotecznego 96·75, 4 i pół prc. listy Banku hipotecznego 100·20, 5 prc. listy Banku hipotecznego 110·—, 4 prc. Obligacye krajowe propinacyjne 97·55, 4 prc. galicyjska krajowa pożyczka 97·35, 4 prc. pożyczka miasta Lwowa 94·—, Losy tureckie 58·10, Marki 58·97, Rubel 127·25.

Tendencya: Międzynarodowe walory zaniedbane, tylko lombardy skutkiem zakupna arbitraży wyższe. Targ lokalny z początku ożywiony, szczególnie w papierach żelaznych mocniejszy, przy końcu spokojny.

---

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

### Przyjechali do Lwowa

dnia 19 stycznia 1899.

HOTEL GEORGE.

PP. B. hr. Cielecka, C. hr. Czosnowska z Ozomli, T. Niemontowscy ze Zbaraża, J. Domasiewicz ze Schodnicy, Z. Groblewski z Kałusza, F. Pokorny z Łudkowa, K. Agapsowicz z Trofanówki, W. Ustrzycki z Zamiechowa, B. Studziński z Zaleszczyk.

HOTEL IMPERIAL.

PP. H hr. Starzeński z Łowczyc, St. br. Hagenowie z Wielkich ucz, L. Żeleński z Zaczernia, Dr. J. Lachs z Krakowa.



# Wystawy i Muzea.

**Nieustająca Wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dnie powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

**Nieustająca wystawa wyrobów** przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim.) Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dnie 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

## Cennik
## [L]wowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 21 stycznia 1898.

| | płacą walutą austr. zł. | ct. | żądają zł. | ct. |
|---|---|---|---|---|
| **I. Akcye za sztukę.** | | | | |
| Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk. | 210.50 | | 212.50 | |
| Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr. | 293 | — | 296 | — |
| Banku hip. gal. po 200 zł. a. w. | 380 | — | 388 | — |
| „ kred. gal. po 200 zł. a. w. | 200 | — | 210 | — |
| Garbar. w Rzeszowie po 200 zł. aw. | 205 | — | 212 | — |
| Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. wa. | 258 | — | 262 | |
| Banku gal. dla handl. i przemysł. po zł. 200 | 206.— | | 208.— | |
| **II. Listy zastawne** za 100 zł. | | | | |
| Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr. | 110 | — | 110 | 70 |
| „ „ „ $4^1/_2$% „ los. w 50 l. | 100 | — | 100 | 70 |
| „ „ „ 4% „ „ 60 l. po 200 K. | 96 | 50 | 97 | 20 |
| „ kraj. $4^1/_2$% w. a. los. w 51 l. | 101 | — | 101 | 70 |
| „ „ 4% w. a. los. w 57 l. | 98 | — | 98 | 70 |
| Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya) | 97 | — | 97 | 70 |
| Tow. kredyt. galic. ziemsk. 10% los. w $41^1/_2$ lat | 97 | — | 97 | 70 |
| 4% los w 56 lat | 95 | — | 95 | 70 |
| **III. Obligi za** 100 zł. | | | | |
| Gal. funduszu propinac. 4% w. a. | 97 | 70 | 98 | 40 |
| Bukow. funduszu propin. 4% w. a. | 102 | 25 | — | — |
| Komunalne Banku kr. 4% (2em.) | 102 | 30 | — | — |
| „ „ $4^1/_2$% (3em.) | 100 | 50 | 101 | 20 |
| Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr. | 97 | 50 | 98 | 20 |
| Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873 | 104 | — | — | — |
| „ „ 4% wa. z roku 1891 | — | — | — | — |
| „ „ 4% po 200 koron z roku 1893 | 97 | 60 | 98 | 30 |
| Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 kor. | 94 | 50 | 95 | 20 |
| **IV. Losy.** | | | | |
| Miasta Krakowa | 26 | 30 | 27 | 90 |
| „ Stanisławowa | 51 | — | — | — |
| **V. Monety.** | | | | |
| Dukat cesarski | 5 | 65 | 5 | 75 |
| Napoleond'or | 9 | 52 | 9 | 62 |
| Pół Imperiał | 9 | 50 | 9 | 60 |
| Rubel rosyjski srebrny | 1 | 20 | 1 | 25 |
| „ „ papierowy | 127 | — | 128 | — |
| 10 marek niemieckich | 58 | 70 | 59 | 10 |

bez kuponu bieżącego

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20 stycznia 1899.

| | płacą | żądają |
|---|---|---|
| **A. Ogólny dług państwa.** | | |
| Jednolity dług państwa w bankot. maj-listopad | 101.40 | 101.60 |
| luty-sierpień | 101.30 | 101.50 |
| Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec | 101.30 | 101.50 |
| kwiecień-październik | 101.30 | 101.50 |
| Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr. | 174.— | 180.— |
| „ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr. | 142.— | 143.— |
| „ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. | 160.— | 161.— |
| „ „ 1864 po 100 zł. | 194.50 | 195.50 |
| „ „ 1864 po 50 zł. | 194.50 | 195.50 |
| Listy zast. domen. państ. po 120 zł. 5 prc. | 150.50 | 151.30 |
| **B. Dług państwa** (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych). | | |
| Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr. | 120.— | 120.20 |
| Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 pr. | 101.70 | 102.90 |
| **C. Obligacyi kolejowe.** | | |
| Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr. | 99.25 | 100.25 |
| Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr. | —.— | —.— |
| „ za 200 zł. mk. $5^3/_4$ pr. (ostemp. akcye) | 119.— | 119.70 |
| Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr. | 127.25 | 128.25 |
| Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr. | 99.80 | 100.50 |
| Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) 5 pr. | 211.— | 211.50 |
| **Obligacye pierwszeństwa** (kolejowe). | | |
| Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. | 113.20 | 114.— |
| „ w złocie za 200 zł. 5 pr | 133.— | —.— |
| Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr. | 99.70 | 100.70 |
| Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 pr. | 99.75 | 100.25 |
| Kol. bukowińskiej lokaln. za 200 kor. 4 pr. | 98.— | 98.70 |
| Kol. gal. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr. | 99.45 | 100.45 |
| Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr. | 99.— | 99.90 |
| Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 pr. | 119.25 | 119.50 |
| **D. Dług państwa** (krajów korony węgierskiej). | | |
| Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr. | 119.70 | 119.90 |
| „ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr. | 97.90 | 98.10 |
| „ obl. prop. za 100 zł. $4^1/_2$ pr. | 100.50 | 101.30 |
| „ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4% | 138.60 | 139.60 |
| „ poż. premiowa za 100 zł. | 161.— | 162 — |
| „ „ „ za 50 zł. | 160 50 | 161.50 |
| **E. Obligacye** indenmizacyjne. | | |
| Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr. | 97.— | 98.— |
| Węgier za 100 zł. 4 pr. | 95.60 | 96.60 |
| **F. Inne publiczne pożyczki.** | | |
| Losy regul. Dunaju z r. 1880 za 100 zł. 5 pr. | 131.— | 132.— |
| Pożycz. reg. Dunaju z r. 1873 los. 5 pr. | 108.25 | 109.25 |
| Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 prc. | 97.— | 98.— |
| Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 prc. | 102.75 | 103.65 |
| Gal. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł 6 pr. | —.— | —.— |
| „ „ „ „ 1891 „ „ 4 pr. | —.— | —.— |
| „ „ „ „ 1893 „ 200 kor. 4 pr. | 97.35 | 98.35 |
| „ obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr. | 97.55 | 98.50 |
| Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr. | 94.— | 94.50 |
| Renta włoska za 100 kor. 4 pr. | —.— | —.— |
| Pożycz. sebr. prem. za 100 frank. 2 pr | 34.— | 35.— |
| Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank. | 57.75 | 58.25 |
| **G. Listy zastawne.** Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.) | | |
| Anglo Austr. banku los. w 30 l. $4^1/_2$ pr. | 100.50 | 101.— |
| Austr. zakł. kr. ziem. los. w 50 l. 4 pr. | 98.30 | 99.30 |
| „ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr. | 121.40 | 122.40 |
| „ „ „ „ „ 1889 3 pr. | 117.50 | 118.25 |
| Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 4 pr. | 104.75 | 105.25 |
| „ „ „ „ los 4 pr. | 96.60 | 97.— |
| Gal. akc. ban. hip. 10 pr. prem. los. 5 pr. | 110.— | 111.— |
| „ „ „ „ los. 50 lat $4^1/_2$ pr. | 100.20 | 100.35 |
| „ „ „ „ „ 60 lat. za 200 koron 4 pr. | 96.75 | 97.50 |
| Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat. | 94.75 | 95.25 |
| „ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat. | 98.— | 98.50 |
| „ „ „ „ 4 pr. pr. stare | 97.75 | 98.10 |
| „ „ „ „ 4 pr. za 200 kor. | 94.80 | 95.50 |
| Banku krajowego dla Galicyi Lodom. $4^1/_2$ pr. $51^1/_2$ lat zwrotne | 100.70 | 101.70 |
| Banku krajowego oblig. komun 2 Emisya 5 pr. | 102.10 | 102.75 |
| Banku krajowego oblig. komun. 3 Emisya 42 lat za 200 kor. $4^1/_2$ pr. | 100.75 | —.— |
| Banku kraj. losy $57^1/_2$ l. za 200 kor 4 pr. | 9[illegible].— | 99.— |
| „ „ obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr. | 97.50 | 98.50 |
| Austro-węg. banku $40^1/_2$ lat los. 4 pr. | 100.10 | 101.10 |
| „ „ „ 50 lat los. 4 pr. | —.— | —.— |
| **H. Obligacye** z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom. | | |
| Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr. | —.— | —.— |
| Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr. | 106.30 | 107.— |
| Tow. żegl. par. po Dun. Em. z 1886 4 pr. | 116.— | 116.75 |
| Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr. | 101.— | 101.60 |
| „ „ „ „ „ „ 1887 4 pr. | 102.— | 103.— |
| „ „ „ „ „ „ 1888 4 pr. | 101.50 | —.— |
| „ „ „ „ „ „ 1891 4 pr. | 101.— | 101.80 |
| Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr. | 92.20 | 93.— |
| Kol. Lwów-Czer. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr. | 99.— | 99.70 |
| Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr. | 99.50 | 100.— |
| Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr. | 108.30 | 109.30 |
| „ „ „ „ 1888 za 200 zł. 5 pr. | 108.20 | 109.20 |
| „ „ „ „ 1888 za 200 zł. 4 pr. | 99.20 | 100.— |
| **J. Losy** (za sztukę). | | |
| Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł | 6.70 | 7 — |
| Zakład kred. dla h. i p. 100 zł. | 198.25 | 199.— |
| Clary 40 zł. mk. | 60.75 | 61.75 |
| Tow. żegl. na Dunuju 100 zł. mk. 4 pr | 170.— | 180.— |
| Pożyczka m. Insbruku 20 zł. | 28.— | 29.— |
| Losy m. Krakowa 20 zł. | 26.60 | 27.60 |
| Pożyczka m. Lublany 20 zł. | 23.— | 24.— |
| Palffy 40 zł. mk. | 65.— | 65.50 |
| Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. | 20.— | 20.70 |
| Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. | 11.25 | 11.75 |
| Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł. | 25.25 | 26.25 |
| Salma 40 zł. mk. | 84.50 | 85.25 |
| Pożyczka m. Salzburga 20 zł. | 29.75 | —.— |
| St. Genois 40 zł. mk. | 84.— | 85.50 |
| Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł. | 51.— | 55.— |
| „ „ Tryestu 100 zł mk. $4^1/_2$ pr. | 165.— | —.— |
| „ „ „ 50 zł. 4 pr. | —.— | —.— |
| Waldstein 20 zł. mk. | 60.— | 64.— |
| **K. Akcye** banków (za sztukę.) | | |
| Banku Anglo-austr. 120 zł. | 154.— | 154.80 |
| Peszt banku handl. 500 zł | 1476.— | 1480.— |
| Zakł. kred. dla handlu i przem. | 360.10 | 360.60 |
| Węg. banku kredyt. 200 zł. | 390.— | 391.— |
| Dolno austr. tow. esk. 500 zł. | 740.— | 745.— |
| Gal. banku hipot. 200 zł. | 383.— | 387.— |
| „ „ dla handlu i przem. 200 zł. | 207.— | 207.50 |
| Banku dla kraj koronnych 200 zł. | 238.— | 238.50 |
| „ Austro-węg. 600 zł. | 938.— | 942.— |
| „ Związkow. (Unionbank) 200 zł. | 295.50 | 296.— |
| Czesk. banku związk. 100 zł | 135.75 | 136.15 |
| Zivnostenska banka 100 zł. | 134.— | 135.— |
| **L. Akcye** Przedsiębiorstw transportowych. | | |
| Buk. kol. lok. akc. pierwsz. 200 zł. | 210.— | 211.— |
| „ „ „ akcye zakład. 200 zł. | 150.— | 155.— |
| Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk. | 3525.— | 3535.— |
| Kołomyj. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł. | —.— | —.— |
| Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł. | —.— | —.— |
| „ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł. | 294.50 | 295.— |
| „ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł. | 196.— | 200.— |
| „ państwowych 200 zł. | —.— | —.— |
| „ południowej 200 zł. | —.— | —.— |
| „ węg. galicyj. I 200 zł. | 214.40 | 215.40 |
| Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk. | 455.— | 457.— |
| **M. Akcye** Przedsiębiorstw przemysłowych. | | |
| Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł. | 364.— | 365.50 |
| Gal. karpackie naft. tow. 500 kor. | 400.— | —.— |
| Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł. | 208.15 | 208.65 |
| Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł. | 990.— | 994.— |
| Schodnicy 500 kor. | 768.— | 776.— |
| Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank. | 123.— | 124.— |
| Trifail. tow. kop. węgla 70 zł. | 183 — | 183.50 |
| **N. WEKSLE.** | | |
| Berlin za 100 marek 5 pr. | 58.97 | 59.10 |
| Londyn za 10 funt. szt. 4 pr. | 120.45 | 120.85 |
| Paryż za 100 fran. | 47.80 | 47.87 |
| Petersburg za 100 rubli 6 pr. | —.— | —.— |
| Niemieckie banki | —.— | —.— |
| Włoskie banki | 44.27 | 44.37 |
| Francuskie banki | —.— | —.— |
| Szwajcarskie banki | 47.40 | 47.45 |
| **O. WALUTY.** | | |
| Dukat cesarski | 5.71 | 5.73 |
| Austr. węg. 8 guld. złota moneta | —.— | —.— |
| 20-frankówka | 9.55 | 9.56 |
| 20-markówka | 11.78 | 11.82 |
| Rosyjski półimperiał | —.— | —.— |
| Niemieckie banknoty za 100 marek | 58.97 | 59.02 |
| Włoskie banknoty za 100 lir. | 44.27 | 44.37 |
| Ruble | 1.27 | 1.27 |



# DZIENNIK URZĘDOWY.

## Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Firm. 541 98 (43)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę: „Eisig Adler, przedsiębiorstwo budowy tam na Dniestrze“.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział V.
Tarnopol, dnia 26 listopada 1898.

---

L. cz. Cw. IV. 3212/98 (1) (203)

Przeciw Józefowi Łęgowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez p. Józefa Guttmana kupca we Lwowie, pozew o 62 zł. 98 ct. a. w. z pn.

Na podstawie pozwu nakazano pozwanemu by do 3 dni zaskarżoną sumę z pn pod rygorem egzekucyi zapłacił lub swe zarzuty wniósł.

Celem strzeżenia praw Józefa Łęgowskiego ustanawia się Pana dr. Jabłońskiego adw. we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział IV.
Lwów, dnia 18 grudnia 1898.

---

L. cz. IV. 488/95 (1) (153 1—3)

Niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryę Ławryk zawiadamia się o przypadłym jej po ojcu Wasylu Ławryku zwanym „Bajojerycz“ zmarłym w Starych Bohorodczanach 1894 r. spadku i wzywa się ją, by w ciągu roku do spadku się zgłosiła, inaczej bowiem spadek z kuratorem przeprowadzony będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bohorodczany, 10 marca 1898.

---

L. cz Firm. 158/98 (11)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Nowym Sączu ogłasza, iż dnia 30 grudnia 1898, wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma: „Kram towarów mieszanych i bławatnych oraz sprzedaż wina w zamkniętych naczyniach M. Hirscha w Muszynie“ z siedzibą w Muszynie.

Właścicielem firmy jest Majer Hirsch w Muszynie

Nowy Sącz, dnia 3 grudnia 1898.

---

L. cz. IV. 2538/95 (1/VII.) (249 1—3)

C. k Sąd powiatowy cywilny S. I. we Lwowie, Oddział VII. podaje do wiadomości, iż dnia 16 marca 1885 zmarł Leon Pilecki we Lwowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia; dziedzicami jego są: wdowa Marya Pilecka, matka Józefa i rodzeństwa: Karol, Marya, Waleryan i Balbina Pileccy. Sąd nie znając pobytu Maryi Pileckiej, wdowy spadkodawcy, wzywa ją, żeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia wyrażonego, zgłosiła się w tymże sądzie i wniosła oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem p. Bronisławem Michalewskim dla niej ustanowionym.

Lwów, dnia 11 czerwca 1898.

# Licytacye.

L. cz. E. 148,98 (4) (404 3—3)

Na żądanie Józefa Kochanego zastąpionego przez adw. dr. Landaua w Sądowej Wiszni odbędzie się dnia 27 stycznia 1899 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacya realności whl. 1138 i 1545 ks. gr. S. Wisznia i połowy realności wyk. hip. l. 1144 ks. gr. tejże gminy objętych wraz z przynależnościami z których do pierwszej realności należy dom drewniany a do ostatniej stodoła.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę, są ocenione: pierwsza na 990 zł. a. w. jej przynależność na 40 zł. druga na 85 zł. a. w. trzecia na 260 zł. jej przynależność na 17 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi pierwszej realności 670 zł. drugiej 56 zł. 67 ct połowa trzeciej 185 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sądowa Wisznia, d. 2 listopada 1898.

---

L. cz. E. 305/98 (5) (8189 3—3)

Na żądanie Kuny Dezkera, odbędzie się d. 16 lutego 1899 o godz. 9½ przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 w Budzanowie licytacya realności whl. 444gminy Łaskowce objętej składającej się z domu i budynku na parc. bud 63,1 i ogrodu p. grt. 58.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 400 zł

Najniższa cena wynosi 266 zł. 67 ct., w. a. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia itd ) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Budzanów, dnia 23 listopada 1898.

---

L. cz. III. 2400/97 (4/II.) (293 3—3)

Na żądanie Herza Rubina z Czarnego Dunajca, odbędzie się dnia 16 lutego 1899 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II licytacya całej realności whl. 214 ks. gr. gm. Wróblówka objętej, w jednej połowie Herza Rubina, a w drugiej połowie małoletnich Wojciecha i Anny Kapuściarzów własnej.

Nieruchomość wspomniona, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 410 zł.

Najniższa cena szacunkowa wynosi 410 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta, odnoszące się do tej realności, przejrzeć można w godzinach urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Czarny Dunajec, d. 28 listopada 1898.

---

L. cz. E. 64/98 (9) (418 2—3)

Na żądanie Towarzystwa Wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, zastąpionego przez adwokata dr. Lisowskiego w Krakowie, odbędzie się dnia 4 lutego 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 28 licytacya dóbr Dąbrowa Wołczyszczowiecka, wyk. hip. l. 938 ks. gr. dóbr Przemyskich objętych, wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza żywego i martwego, z domem mieszkalnym, stajniami i spichlerzem.

Nieruchomość a mianowicie grunta, wystawione na licytacyę, są ocenione na 64.605 zł., przynależności zaś na 14 239 zł. 70 ct.

Najniższa cena wynosi 52.563 zł. 14 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w kancelaryi sądowej oddziału IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Przemyśl, dnia 20 listopada 1898.

---

L. cz E XIII. 2450/98 (4) (425 2—3)

Na żądanie Powiatowej Kasy Oszczędności w Krakowie, zastąpionej przez adw. dr. Kazimierza Kirchmayera, odbędzie się dnia 28 lutego 1899 r.*) o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33 w Krakowie licytacya realności lwh. 24 gm. kat. Bieńczyce, Grzegorza Raźnego, Maryanny Raźnowej, małol. Stanisława Ciepieli i małol. Jana Ciepieli własnej.

Nieruchomość rzeczona, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 516 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 344 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się jako odpowiadające przepisom ustawy egzek. zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIII.

Kraków, dnia 6 grudnia 1898.

*) Podany w Gaz. Nr. 16 termin licytacyjny dzień 24 stycznia 1899 odroczony został na dzień 28 lutego 1899.

---

L. cz. E 141/98 (3) (291 2—3)

Na żądanie Mojżesza Jarmarka odbędzie się dnia 16 lutego 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II licytacya realności, lwh. 124 ks gr. gm. Witryłów objętej masy spadkowej śp. Józefa Witoszyńskiego własnej

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na kwotę 962 złr. 75 ct

Najniższa cena wynosi kwotę 630 zł 91 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d ) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sąd. niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego, rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzozów, dnia 22 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 14/98 (5) (290 2—3)

Na żądanie galic. kasy oszczędności we Lwowie zastąpionej przez pana adw. dr. Małachowskiego we Lwowie, odbędzie się dnia 6 lutego 1899 o godzinie 11 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 licytacya majętności tab. Kudynowce górne w. h. l. 223 objętej wraz z przynależnościami, w protokołach z dnia 20 stycznia 1898 i z dnia 4 listopada 1898 opisanych.

Nieruchomości wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 13.600 zł. w. a. przynależytości zaś na 20.154 zł. a. w.

Najniższa cena wynosi 22502 zł. 66 ct. a. w. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły opisania i ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w kancelaryi Oddziału I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Złoczów, dnia 17 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 500/98 (1) (433 2—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną licytacyę 2/4 części realności lwh. 141 i 2/4 części realności lwh. 548 gm. kat. Bulowice objętych pierwszej Jacentego i Anny Matusiaków, drugiej Antoniego i Maryanny z Weźranowskich Matusiaków własnych w budynku sądowym, w dwóch terminach dnia 15 lutego 1899 i dnia 17 marca 1899 każdorazowo o godz. 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 325 zł. 70 ct. i 241 zł. 60 ct.

Wadyum wynosi 32 zł. 57 ct. i 24 zł. 16 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli i interesowanych ustanowiono Jana Sporna, c. k. notaryusza w Kętach

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można w sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kęty, dnia 25 listopada 1898.

---

L. cz. VI. 219/93—98 (4) (312)

Na żądanie Stowarzyszenia kredytowego, zaliczkowego i oszczędności w Kutach, odbędzie się dnia 17 lutego 1899 o godz. 11 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II., licytacya realności Uszera Zauderera, objętej wyk hip. l. 281 ks. gr. gm. kat. Nadwórna, składającej się z parceli budowlanej l. kat. 455 wraz z domem.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 750 zł., z czego grunt na 230 zł., dom zaś na 520 zł.

Najniższa cena wynosi 413 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nadwórna, dnia 23 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 121/98 (4) (221)

Na żądanie Funduszu cerkiewnego w Binczarowy, zastąpionego przez ks. Teofila Karczmarczyka, odbędzie się dnia 20 lutego 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Grybowie licytacya realności lwh. 8 ks. gr. gm. Binczarowa.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2002 zł 95 ct.

Najniższa cena wynosi 1319 zł 80 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C k. Sąd egzekucyjny, Oddział II.

Grybów, dnia 14 listopada 1898.

---

L. cz. E 278/98 (11) (461 1—3)

Na żądanie Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, zastąpionego przez adw. dr. Stanisława Schätzla, odbędzie się dnia 23 lutego 1899 o godz 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I. licytacya połowy realności whl. 77 i całej realności whl. 132 ks. gr. gm. kat. Wiktorówka objętych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytacyę, są ocenione na 257 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi co do połowy realności whl. 77 gm. Wiktorówka 112 zł. 50 ct., zaś co do realności whl. 132 tejże gminy 186 zł. 68 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny protokoły ocenienia i t. d ) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kozowa, dnia 10 grudnia 1898.

---

L. 6732 96 (402 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 14 rat po 11 zł. 76 ct. w. a. z pn., zostanie realność lwh. 208 księgi gruntowej gminy Straszewice Stefana i Ewy Palkiewiczów własna, dnia 26 stycznia i 24 lutego 1899 o godzinie 10 przed południem na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 1883 zł., na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Zakład wynosi 188 zł. 30 ct.

O tem zawiadamia się niewiadomych wierzycieli do rąk kuratora p. Maryana Władyczyńskiego w Staremmieście i przez edykta.

C. k. Sąd powiatowy.

Staremiasto, dnia 22 lutego 1897.

L. cz. E. 109|98 5 (395 3—3)

Sprostowanie edyktu licytacyjnego.

Tusądowy edykt licytacyjny z dnia 10 grudnia 1898 l. cz. E. 109,98 3 do majętności tabularnej Pleśniany whl. 282 prostuje się o tyle, że majętność ta z przynależytościami ocenioną jest na 123.259 zł. 85 ct. w. a.

Najniższa cena kupna przeto wynosi 82.173 zł. 24 ct w. a.

C. k. Sąd obwodowy, oddział I.

Złoczów, 31 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 1341/98 (5) (399)

Na żądanie Markusa Reifena w Bochni, odbędzie się dnia 21 lutego 1899 o godz. 8 rano w tutejszym sądzie, biuro 12 licytacya realności lwh. 118 gm. Jodłówka, ocenionej z budynkiem mieszkalnym i stodołą na 2333 zł. 7 ct.

Najniższa cena 1355 zł. 35 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przejrzeć w biurze 12.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bochnia, dnia 7 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 1209/98 (2) (311)

Na żądanie Kasy zaliczkowej w Nadwórnie odbędzie się dnia 17 lutego 1899 o godz. 10 przed poł. w sądzie niżej wym. w biurze Nr. II. licytacya realności Michała Jaców s. Hrycia, objętej wyk. hip. l. 321 ks. gr. gm. Hawryłówka składającej się z p. gr. 302/3, 303/3, 301, 2268, 2265 3, 2264, 2262/3, 2261/2, 2259/3 2258/3, 2257/3 2256/3 i 2255/3 i parceli budowlanej l. kat. 103/2 wraz z zabudowaniami i z przynależnością którą stanowi 1 krowa.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1051 zł. 74 ct. a. w. z czego grunt na 861 zł. 74 ct. zabudowania na 150 zł. przynależności zaś na 40 zł.

Najniższa cena wynosi 676 zł. 16 ct. w. a. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oszacowania i t d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy, sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu powiatowego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nadwórna, dnia 23 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 732/98 (4) (8034 1—3)

Na żądanie Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowy odbędzie się dnia 20 lutego 1899 o godz. 11 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Limanowy licytacya całej realności lwh. 47. gm. kat. Przyszowa Tomasza i Karoliny Wilczyńskach z Przyszowy własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 912 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 3/4 części ceny szacunkowej, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają wokręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 30 listopada 1898.

---

L. cz. E. 943/98 (13) (347 1—3)

Na żądanie Wasyla Meusza, jako kuratora nieobjętej masy spadkowej śp. Anny z Jasińskich Meusz odbędzie się dnia 17 lutego 1899 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya 3/4 części realności w Baryszu whl, 483 ks, gr. Barysz Puźniki Ołeksy Jasińskiego własnych wraz z przynależytościami, składającemi się z 2 krów, konia, pługa 2 bron i woza gospodarskiego z dwoma parami drabin.

Nieruchomość częściowa powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1347 zł. przynależności zaś na 105 złr.

Najniższa cena wynosi 968 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, protokół ocenienia i t. d. może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Monasterzyska, dnia 6 stycznia 1899.

---

L. cz. E. 747/98 (4) (344)

Na żądanie Miejskiej kasy oszczędności w Bochni, zastąpionej przez adw. dr. Serafińskiego w Bochni, odbędzie się dnia 20 lutego 1899 o godzinie 11 rano w tutejszym sądzie, biuro Nr. 2 licytacya realności whl. 276 w Gdowie.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 2500 zł.

Najniższa cena wynosi 1665 zł. a. w., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym biuro Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Dobczyce, dnia 21 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 606/98 (4) (485 1—3)

W skutek uchwały z dnia 22 września 1898 l. cz. E. 606,98 (4) sprzedane będą dnia 27 stycznia 1899 o godz. $8^1/_2$ przed południem w Gorajowicach we dworze p. Pawła Riegera w drodze publicznej licytacyi: konie wyjazdowe i robocze, bydło, nierogacizna, powozy, sanki wyjazdowe, uprząż konna, meble i urządzenia pokojowe, kasa wertheimowska i ubrania oraz srebro stołowe.

Przedmioty te można oglądać w dniu sprzedaży między godziną 8 a 9 przed południem w powyż wymienionym dworze.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 5 stycznia 1899.

---

L. cz. E. 391/98 (1) (8127 1—3)

Na żądanie spadkobierców B rla Kanengissera, zastępowanych przez Henryka Goldfingera w Limanowy, odbędzie się dnia 22 lutego 1899 o godz. 10 rano, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Limanowy licytacya realności lwh. 84 gm kat. Laskowa Szymona Dudka własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, ocenioną została na 7027 zł. 12 $^1/_2$ ct. a. w.

Najniższa cena wynosi 3/4 części szacunkowej, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 20 listopada 1898.

---

L. cz. E. 724/98 (4) (8070 1—3)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Limanowy odbędzie się dnia 20 lutego 1899 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Limanowy licytacya realności lwh. 5 gm. Limanowa, własnością Wawrzyńca Biedy będącej i licytacya realności lwh. 188 tejże gm. własnością Wawrzyńca i Joanny Biedów z Limanowy będącej.

Nieruchomości powyższe ocenione zostały na 390 zł.

Najniższa cena wynosi 3,4 części ceny szacunkowej; poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 30 listopada 1899.

---

L. cz. E. 323/98 (1) (8339)

Na żądanie p. Abrahama Binika, odbędzie się dnia 22 lutego 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 1 w Baligrodzie licytacya 1/5 części realności pod lk. 72 w Woli michowej położonej whl. 110 objtej wraz z przynależnościami, składającemi się 1/5 części budynku.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 209 zł. 70 ct. przynależności zaś na 6 zł.

Najniższa cena wynosi 143 zł. 80 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Baligród, dnia 15 grudnia 1898

---

L. cz. E. 164/98 (4) (35)

Na żądanie Beinischa Federbuscha odbędzie się dnia 22 lutego 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya połowy realności lwh. 52 gm. Skopanie objętej wraz z przynależnościami, składającemi się, z domu mieszkalnego.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 900 złr. z czego połowa 450 zł.

Najniższa cena wynosi 300 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biu. Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Tarnobrzeg, dnia 12 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 483/98 (2) (467)

Wskutek uchwały z dnia 28 grudnia 1898 l. cz. E. 483/98 (2) sprzedane będą dnia 26 stycznia 1898 o godz. 10 przed południem w Serednem, w drodze publicznej licytacyi: Meble, sprzęty domowe, szafy, stoły, fotele, zwierciadła, różne obrazy itd.; narzędzia gospodarcze i maszyny; zboże w stogach i zmłócone; konie wyjazdowe i robocze; powozy i wozy gospodarcze; uprząż powozowa i trzoda chlewna.

Przedmioty te można oglądać dnia 24 i 25 stycznia między godziną 8 a 10 przed południem we dworze w Serednem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wojniłów, dnia 28 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 218/98 (2) (459 1—3)

Na żądanie Józefa Engelhardta z Frysztaka odbędzie się dnia 10 lutego 1899 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze nr. 2 w Frysztaku licytacya realności whl. 273 gminy Frysztak, Blimy Thalerowej własnej wraz z przynależytościami. Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest ocenioną na 3000 zł. Najniższa cena wynosi 1551 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku. Warunki licytacyjne i odnoszące się do tejże nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy.

Frysztak, dnia 20 grudnia 1898.

---

L. cz. E. 1069/98 (2) (352 1—3)

Na żądanie Edwarda Tschech (Czecha) w Śniatynie odbędzie się dnia 21 lutego 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze nr. 4 licytacya realności whl. 32/III. ks. gr. gm. Śniatyn objętej Jana i Anny Gluszkiewiczów własnej, składającej się u pbud. 1343 i gr. 1366/I. i 1367|7, tudzież realności w. h. l. 993/III ks. gr. gm. Śniatyn objętej, Mikołaja Czerkiewskiego własnej, składającej się z pgr. 2038.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione a to:

a) realność whl. 32/III. objęta na 1503 zł.,

b) realność whl. 993/III. objęta na 150 zł.

Najniższa oferta sprzedać się mających realności wynosi 1102 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze dr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Śniatyn, dnia 19 grudnia 1898.

## Konkursa.

L. 129 (471)

KONKURS.

Celem obsadzenia posady rewizora policyi miejskiej gminy Tłumacz rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem zgłoszenia do 15 lutego 1899.

Ubiegający się o tę posadę winien wykazać się, że:

1. jest obywatelem austryackim i wieku 40 roku życia nie przekroczył,
2. posiada fizyczne uzdolnienie i
3. włada językami krajowymi tudzież umie czytać i pisać.

Wojskowi - wysłużeni mają pierwszeństwo.

Płaca roczna na razie 200 zł.

Urząd miejski.

Tłumacz, d. 17 stycznia 1899.

L. 5173 (388 3—3)

KONKURS.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę prowizoryczną sekretarza przy Magistracie miasta Wieliczki, do której przywiązaną jest płaca roczna w kwocie 700 zł. a. w.

Panowie kompetenci ubiegający się o te posady obowiązani są wykazać się kwalifikacyą przepisaną rozporządzeniem Wysokiego Wydziału krajowego z dnia 29 maja 1891 dz u. kraj. Nr. 67 w wieku nieprzekraczalnym 35 lat.

Podania należycie udokumentowane wraz z świadectwem dotychczasowego zajęcia wniesione być mają do Magistratu miasta Wieliczki w terminie nieprzekraczalnym do 15 lutego 1899

Wieliczka, dnia 12 stycznia 1899.

Burmistrz.

---

L. 18 (387 3—3)

KONKURS.

Miasto Tuchów ogłasza konkurs do 31 stycznia 1899, na posadę sekretarza gminnego mającego zarazem pełnić funkcye kontrolora kasy, z roczną płacą 600 zł. a. w.

Kandydat musi mieć kwalifikacye określone rozporządzeniem Wydziału krajowego z 20 maja 1898 l. 25422 ogłoszonem w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z 27 październikа 1898 Nr. 88, nieprzekraczalny 40 rok życia.

Posada niniejsza będzie nadana rok prowizorycznie, po roku nastąpi stabilizacya.

Tuchów, 16 stycznia 1899.

Burmistrz
Krogulski.

---

L. 203/99 (389 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady budowniczego miejskiego rozpisuje Magistrat m. Złoczowa konkurs z terminem wnoszenia podań do końca lutego 1899.

Od kandydatów wymaga się:

a) wykazania się z odbytych studyów technicznych i świadectwem ze złożonego egzaminu na budowniczego w myśl §. 23 ust. przem. z d. 20 grudnia 1895 dz. pp. Nr. 227, względnie cesarskiego rozporządzenia z d. 16 września 1883 dz pp. Nr. 147 lub koncesyi na budowniczego:

b) wykazania dotychczasowej praktyki, ewentualnie zajęcia;

c) znajomości języków krajowych i języka niemieckiego w mowie i piśmie;

d) nieprzekroczonego wieku lat 40.

Posada ta, do której przywiązaną jest płaca rocznych 800 zł. 25% dodatek aktywalny i prawo do poboru 4 dodatków pięciolecia po 100 zł., nadaną zostanie na rok jeden prowizorycznie, poczem stabilizacya nastąpić może.

Magistrat miasta.

Złoczów, d. 11 stycznia 1899.

Burmistrz.

---

L. 83|99 (443)

KONKURS.

Zwierzchność gminna m. Ulanowa ogłasza, że jest natychmiast do obsadzenia posada sekretarza gminnego w Ulanowie z płacą 400 zł. i z poborami za urzędowanie komisarza targowego w kwocie 30 zł

Od kompetenta wymaga się, by przedłożył najdalej do 30 stycznia b. r. Zwierzchności gminnej w Ulanowie podanie z dowodami:

1. że jest religii katolickiej,

2. że posiada praktykę i znajomość ustaw administracyjnych do prowadzenia kancelaryi;

3. że jest człowiekiem moralnym,

4. że włada w mowie i piśmie językiem polskim i niemieckim.

Ulanów, d. 18 stycznia 1899.

Burmistrz.

---

L. 128 (470)

KONKURS

Niniejszem rozpisuje się konkurs na posadę sekretarza gminnego z płacą roczną na razie 600 zł.

Ubiegający się o tę posadę winien wnieść podanie własnoręcznie pisane do 15 lutego 1899 w tut. urzędzie gminnym i wykazać się:

1. świadectwem ukończonego przynajmniej niższego gimnazyum,

2. świadectwem odbytej praktyki przy urzędzie autonomicznym,

3. metryką, że 40 roku wieku nie przekroczył i jest obywatelem austryackim,

4. świadectwem moralności,

5. Tenże musi bezwarunkowo władać językami krajowymi w mowie i pismie.

Kandydat obowiązany będzie w razie udzielenia mu powyższej posady do dwóch miesięcy po ogłoszeniu przez Wydział krajowy przepisów dotyczących egzaminu kwalifikacyjnego dla gminnych sekretarzów, egzamin ten złożyć.

Urząd gminny.

Tłumacz, dnia 17 stycznia 1899.

---

## Upadłości.

L. cz. S. 4/98 (100) (474)

C. k. Sąd krajowy cywilny oddział VIII. w Lwowie wyznacza do powzięcia uchwały ogółu wierzycieli i do oświadczenia krydataryusza, w jaki sposób mają być spieniężone wierzytelności należące do masy rozbiorowej Wilhelma Kandla, termin na dzień 26 stycznia 1899 godz. 11 rano w izbie nr. 21 gmach pojezuicki. Niestających uważać Sąd będzie za przystępujących do wniosku większości.

Lwów, dnia 7 stycznia 1899.

---

## Kuratele.

L. cz. P. 39/98 (2) (325 3—3)

Anna Kuczabowa recte Kuczabińska uznaną została marnotrawną, kuratorem ustanowiony Antoni Kuczaba.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, dnia 27 listopada 1898.

L. L. 5/98 (5) (342 3—3)

Marcin Skoczylas ze Siupca został uznany marnotrawcą, kuratorem tegoż jest Jan Liśkow z Wadowic ad Radomyśl.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, 28 października 1898.

L. cz. IV. 282/97 (3) (343 3—3)

Władysław Chrabąszcz z Maniowa uznany za głupkowatego.

Kuratorem Józef Flisowski z Maniowa.

C k Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 3 września 1898.

L. cz. L. 4/98 (5) (294 3—3)

Jędrzej Kot z Czerny uznany umysłu-niedołężnym.

Kuratorem jest Floryan Kot z Czerny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Krzeszowice, 22 lipca 1898.

L. cz. IV. 112 95 (3) (305 3—3)

Dla Jana Dudka uznanego marnotrawcą ustanowiono kuratorem Józefa Wnętrzaka gospodarza z Łękawicy

C k sąd powiatowy, Oddział I

Slemień, dnia 27 października 1898

L. cz. IV. 1109/97 (4) (265 3—3)

Tacyanna Nahorna z Korsowa uznaną została umysłowo chorą

Kuratorem Michał Nahorny w Korsowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Brody, dnia 18 września 1898.

L. cz. L. 6|98 (7) (269 3—3)

Zawiadamia się, że Wojciech Piękoś z Łęk z powodu marnotrawstwa pod kuratelę został oddanym.

Kuratorem dla niego ustanowiono Macieja Łabę z Łęk.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Frysztak, 21 października 1898.

L. cz. L. 7/98 (6) (374 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu ogłasza, że Michał Brożek z Tarnawy z powodu marnotrawstwa pod kuratelę oddany został.

Kuratorem ustanowiony Piotr Mazur z Tarnawy.

Wiśnicz, 8 grudnia 1898.

L. cz. L. 10/98 (5) (366 3—3)

C k. Sąd powiatowy oznajmia, że Anna Cieślakówna ze Samocic została uznaną za umysłowo chorą.

Kuratorem jej Franciszek Misiaszek z Łęki samockiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dąbrowa, dnia 11 stycznia 1899.

L. cz. IV. 291|18 (250 3—3)

Maryan Baurowicz syn ś. p. Walentego Baurowicze ze Lwowa, uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiony Feliks Feliński we Lwowie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział IV.

Lwów, dnia 9 stycznia 1899.

L. cz. IV. 59/95 (5) (375 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu Oddział I. ogłasza, że Marcin Wnęk z Lipnicy górnej uznany umysłowo chorym, Wojciech Trojanowski kuratorem ustanowiony.

Wiśnicz, 3 listopada 1898,

L. cz. A. V. 255/98 (21) (380 3—3)

Dla zawiadowywania interesami głuchoniemej Małki Lei Rosner ustanowiono kuratorem Chaima Izaka vel Ignacego Rosnera.

C. k. Sąd powiatowy S. I., oddz. V.

Lwów, dnia 22 grudnia 1898.

---

## Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. III. 81/98 (460 1—3)

Przeciw Eisikowi Schwemmer, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Kamionce strum. przez firmę Karol Drössler c. k. uprz. fabryka maszyn w Nowym Tyczynie pozew o 64 zł.

Na poostawie pozwu z dnia 2 grudnia 1898 wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy spornej na dzień 30 stycznia 1899 godz. 10 przed połud.

Celem strzeżenia praw Eisika Schwemmera ustanawia się p. Norberta Mokrzyckiego c. k. notaryusza w Kamionce strum. kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Eisika Schwemmera w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocka nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka strum., 19 grudnia 1898.

L. cz. C. I. 149/98 (2) (454 1—3)

Przeciw Leonowi Grotowskiemu, właścicielowi dóbr przedtem w Jaćmierzu zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Sanoku przez Wojciecha Cętara pełnomocnika dóbr pozew o wydanie świadectw służbowych lub zapłacenie kwoty 150 zł. wa. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 3 lutego 1899 godz 9 rano w biurze nr. 21

Celem strzeżenia praw Leona Grotowskiego ustanawia się p. dr. Artura Goldhamera adwokata w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sanok, dnia 30 grudnia 1898.

L. cz. Cg. I. 151|98. 1 (34 3—3)

Panu Wojciechowi Jachymiakowi który przed laty do Węgier na robotę wyjechał, w procesowej sprawie toczącej się przed c k. sądem obwodowym w Nowym Sączu przeciw niemu o zapłacenie kwoty 840 zł. w. a zpn. ma być doręczony pozew z dnia 28 grudnia 1898 liczba czynności Cg. I. 152/98. 1

Ponieważ niewiadomo, gdzie Wojciech Jachymiak przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie Pana adw. dr. Tadeusza Gałkiewicza w Nowym Sączu. Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha Jachymiaka w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k Sąd obwodowy, Oddział I

Nowy Sącz, dnia 26 grudnia 1898.

L. cz. C. 4/99 (1) (405 3—3)

Przeciw p. Stanisławowi Łukasiewiczowi, dzierżawcy dóbr w Winiatyńcach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Zaleszczykach, przez p. Wandę z hr. Borkowskich Jabłonowską, właścicielkę dóbr Winiatyńce. pozew o uznanie kaucyi dzierżawnej w sumie 7750 zł. za przepadłą.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 8 lutego 1899 o godzinie 9 rano w sali rozpraw nr. 6.

Celem strzeżenia praw p. Stanisława Łukasiewicza, ustanawia się p. dr. Schauera adw. w Zaleszczykach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie p. Stanisława Łukasiewicza w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zaleszczyki, dnia 12 stycznia 1899.

---

L. 1914/98 (407 3—3)

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa wszystkich, którzyby mniemali, iż w myśl pierwszego ustępu §. 25 ust. not. pretensyom ich na kaucyi służbowej ś. p. dr. Władysława Bodyńskiego, byłego c. k. notaryusza w Złoczowie przysługuje na mocy ustawy prawo zastawu, by pretensye swe w przeciągu sześciu miesięcy do tutejszej c. k. Izby zgłosili, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego terminu bez względu na ich pretensye orzeczonym zostanie zwrot tej kaucyi, osobie, do której ona należy.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 31 grudnia 1898.

Prezydent.

L. 1943/98 (406 3—3)

Niniejszem wzywamy wszystkich tych, którzyby mniemali, iż w myśl ustępu 1 §. 25 ust. not. przysługa im prawo żądania z tytułu ustawowego prawa zastawu zaspokojenia swych pretensyj z kaucyi służbowej śp. dr. Henryka Zatheya, byłego c. k. notaryusza najpierw w Brodach, a następnie w Stanisławowie. aby te swoje pretensye w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w tutejszej Izbie tem pewniej zgłosili, ileże w razie przeciwnym, bez względu na możliwe ich pretensye, zwolnienie tej kaucyi i zezwolenie na jej wydanie udzielonem zostanie.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 31 grudnia 1898.

Prezydent.

L. cz. IV. 184/1897 1 (76 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dnia 23 stycznia 1897 zmarł w Medwedowcach Pawło Smetanka, a do spadku po nim powołana jest niewiadoma z miejsca pobytu żona jego Jeryna Smetanka.

Wzywa się ją zatem, by w przeciągu roku jednego w tutejszym sądzie się zgłosiła i wniosła oświadczenie do spadku, inaczej będzie spadek przeprowadzony z zgłaszającymi się dziedzicami i Michałem Atamanem, jako kuratorem dla niej ustanowionym.

Buczacz, 12 marca 1898.

L. cz. IV. 262/95. 2 (87 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, iż dn a 28 października 1890 zeszedł ze świata Józef Graf w Uhnowie, nie pozostawiwszy rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sąd ten nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku jego, przeto wzywa się wszystkich. którzy by zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu, i wykazując swe prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Paweł Kukiz ustanowionym został za kuratora spadkowego, przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą przejście tegoż i tytuł swego dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta, lub jeżeliby sie nikt nie oświadczył do niego. cały spadek zostanie przez Rząd jako bezdziedziczny ściągniętym.

C. k. sąd powiatowy, Oddział I.

Uhnów, dnia 1 listopada 1898.

L. cz. T. 60 98 (2) (116 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie, wdrażając na prośbę Jana Aleksandra 2 imion Szczudłowskiego postępowanie amortyzacyjne wzywa niniejszem posiadacza karty zastawniczej gal. Banku kredytowego we Lwowie Nr. 23572 wystawionej 25 sierpnia 1898 na 1 złoty łańcuszek z pieczątką i 1 złoty remontoir z udzieloną pożyczką 30 zł z terminem spłaty dnia 25 lutego 1899, by w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej części „Gazety lwowskiej" licząc takową sądowi tut. przedłożył lub prawa swe do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznaną będzie.

C. k. Sąd krajowy cywil., oddział VII.

Lwów, dnia 28 grudnia 1898.

L. 3920/99 (469)

OBWIESZCZENIE.

o wyborach do komisyi szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla okręgu szacunkowego „Powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i gminy politycznej Werbiąż niżny“ (oraz z wyłączeniem gmin przydzielonych do powiatu politycznego w Peczeniżynie).

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 13. czerwca 1897 (Nr. 86 Dz. u. p. z roku 1898) wydzielono z dotychczasowego powiatu politycznego kołomyjskiego gminy należące do okręgu c. k. sądu powiatowego w Peczeniżynie i utworzono z tych ostatnich gmin nowy powiat polityczny „Peczeniżyn“.

W skutek tego utworzono na mocy rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18 listopada 1898 (Dz. u p. nr. 204) w miejsce dotychczasowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego „Powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i sąsiedniej gminy Werbiąż niżny“ nowy okrąg szacunkowy „Powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi i gminy politycznej Werbiąż niżny (oraz z wyłączeniem gmin przydzielonych do nowego powiatu politycznego „Peczeniżyn)“.

W myśl postanowień §§. 177 i 199 ustawy z dnia 25 października 1896 Dz. u. p. nr. 220 oraz §. 17 przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy) rozpisuje przeto c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu wysokiego Ministerstwa skarbu z dnia 18 listopada 1898 l. 58.040 wybory do powiatowej komisyi szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla wyżej wspomnianego nowego okręgu szacunkowego i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów następujące termina:

dla I i II. koło wyborców **dzień 16 lutego 1899**;

dla III. koła wyborców **dzień 17. lutego 1899**;

Wybory te odbędą się w siedzibie c. k. Starostwa w Kołomyi i przeprowadzone zostaną przez Naczelnika tegoż Starostwa względnie przez wyznaczonego w tymże celu komisarza rządowego.

O zaliczeniu do kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną kontrybuenci przez władzę podatkową I. instancyi w Kołomyi osobnemi legitymacyami oznaczającemi dokładnie miejsce wyborów, lokal wyborczy, godzinę rozpoczęcia i ukończenia wyborów oraz liczbę członków i zastępców członków komisyi, która ma być wybraną.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze.

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 179, 188 i 183 do 186 ustawy względnie §§. 7, 9, 10, 14, 16 i 26 do 45 powołanych wyżej przepisów wyborczych.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 17 stycznia 1899.

---

KUNDMACHUNG

betreffend die Wahlen in die Personal-Einkommensteuer-Schätzungs-Commission fur den Schätzungsbezirk: „Politischer Bezirk Kolomea mit Ausschluss der Stadt Kolomea und der politischen Gemeinde Werbiąż niżny“ (sowie der dem politischen Bezirke Peczeniżyn zugewiesenen Gemeinden).

Zufolge Allerhöchster Entschliessung vom 13 Juli 1897 (R. G. Bl. Nr. 86 ex 1898) wurde aus den vom politischen Bezirke Kolomea abgetrennten, den Gerichtsbezirk Peczeniżyn umfassende Gemeinden der politische Bezirk Peczeniżyn errichtet.

Infolge dessen wurde im Grunde des Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums vom 18 November 1898 (R. G. Bl. Nr. 204) an Stelle der derzeitigen Personal-Einkommen-Steuer-Schätzungsbezirkes;

Politischer Bezirk Kolomea mit Ausschluss der Stadt Kolomea und der angrenzenden Gemeinde Werbiąż niżny ein neue-Schätzungsbezirk, Politischer Bezirk Kolomea mit Ausschluss der Stadt Kolomea und der angrenzenden Gemeinde Werbiąż niżny (sowie der dem politischen Bezirke Peczeniżyn zugewiesenen Gemeinden) gebildet

Im Gemässheit der Bestimmungen der §§. 177 und 179 des Gesetzes vom 25 Oktober 1896 R. G. Bl. Nr. 220 und des §. 17 der Wahlvorschrift (Beilage D. der Vollzugsvorschrift zum I. Hauptstücke des bezugenen Gesetzes) werden daher zufolge Erlasses des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 18 November 1898 Zl. 58 040 hiemit den Wahlen in die Personal-Einkommen-Steuer-Schätzungs-Commission für den obererwähnten neuen Schätzungsbezirk ausgeschrieben und zur Vornahme derselben nachstehende Termine festgesetzż:

Für den I. und II. Wahlkörper der 16 Februar 1899;

für den III. Wahlkörper der 17 Feruar 1899.

Die Wahlen werden am Sitze der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Kolomea unter der Leitung des Bezirkshauptmanns oder des zu dieser Amtshandlung designirten Wahlkommissärs stattfinden. Bezüglich der erfolgten Einreihung in die Wahlkörper und die Berechtigung zur Theilnahme an an den Wahlen, werden den Steuerpflichtigen seitens der Steuerbehörde I. Instanz in Kolomea besondere Legitimationen zukommen welche die genau Bezeichnung des Wahlortes und des Wahllokales die Stunde des Beginnes und des Schlusses der Wahl, wie auch die Anzahl der zu wählenden Commissionsamitglieder und deren Stellvertreter enthalten werden.

Gleichzeitig werden den Wahlbereichtigten amtliche Stimmzettel zugestellt werden.

Das Wahlrecht die Wählbarkeit und das vorgeschriebene Walhverfahren sind durch die §§. 178, 181 und 183 bis 186 des Gesetzes beziehungsweise durch die §§. 7, 9, 10, 14. 16 und 26 bis 45 der obenerwähnten Wahlvorschrift geregelt.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 7 Jänner 18-9.

---

ОПОВІЩЕНЄ

о виборах до комісиї оцїняючої податок особисто-доходовий для округу: Повіт политичний Коломия з вилученем міста Коломиї і громади полїтичной Вербюж нижний (ораз вилученем громад приділених до повіту полїтичного в Печеніжині)

На основі Найвисшої постанови з дня 13 чирвня 1-97 (ч. 86 В. з. д. з р ку 1898) виділено з дотеперішного повіту полїтичного коломийского громади, належачї до округу ц к. суду повітового в Печеніжині і основано з тих послідних громад новий повіт полїтичний „Печеніжин“.

Наслідком того креованя на основі розпорядженя високого ц. к. Міністерства скарбу з дня 18 падолиста 1898 (В. з. д. ч. 204) в місце дотеперішного округу оціняючого податок особисто-доходовий „Повіт політичний Коломия з вилученем міста Коломиї і сусідної громади Вербюж нижний“, новий округ оціняючий „Повіт політичний Коломия з вилученем міста Коломиї і громади полїтичной Вербюж нижний (ораз з вилученем громад приділених до нового повіту політичного Печеніжин).

По мисли установ §§. 177 і 179 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 ораз §. 17 приписів виборчих (додаток Д. розпорядженя виконавчого до части І той устави) розписуе протое ц. к. краєва Дирекция скарбу на основі рескрипту високого ц. к. Міністерства скарбу з дня 18 падолиста 1898 ч. 58 040 вибори до повітової комісиї оціняючой податок особисто-доходовий для висше згаданого нового округу оцїняючого і визначає до переведеня тих виборів слідуючі реченці:

для І. і II. кола виборців день 16 лютого 1899.

для III. кола виборців день 17 лютого 1899.

Вибори ті відбудут ся в осели ц. к. староства в Коломиї і переведені зїстанут Начальником тогож староства, взглядно визначеним на се комісаром виборчим.

О зачисленю до кола виборчого і о управненю до голосованя, вовідомит контрибуентів власть податкова І. інстанциї в Коломиї окремими леґітимацями поягняючими точно місце виборів, льокаль виборчий, годину початку і кінця виборів, як і число членів і заступників членів комісиї, котру мае ся вибрати.

Рівночаспо будут доручені управненим до голосованя урядові карти виборчі.

Про уєлівя права вибору і вибиральности і про приписане при виборах поступоване поучают §§. 179, 181 і 183 до 186 закона взглядно §§. 7, 9, 10, 14, 16 і 26 до 45 покликаних висше приписів виборчих

Ц. к. краєва Дирекця скарбу.

Львів, дня 17 січня 1899.

---

L. 3920/99 (469)

OBWIESZCZENIE.

o wyborach do komisyi szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla okręgu szacunkowego „Powiat polityczny Peczeniżyn“.

Z powodu kreowania na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 13 czerwca 1897 (Nr. 85 dz. u. p. z roku 1898) z gmin wydzielonych z dotychczasowego powiatu politycznego Kołomyjskiego, a należących do okręgu c. k. Sądu powiatowego w Peczeniżynie nowego powiatu politycznego „Peczeniżyn“ utworzono na mocy rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18 listopada 1898 (dz. u. p. Nr. 204) nowy okrąg szacunkowy podatku osobisto-dochodowego „Powiat polityczny Peczeniżyn“.

W myśl postanowień §§. 177 i 179 ustawy z dnia 25 października 1896 dz. u. p. Nr. 220 oraz §. 17 przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. tej ustawy) rozpisuje przeto c. k. krajowa Dyrekcya skarbu na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 18 listopada 1898 l. 58040 wybory do powiatowej komisyi szacunkowej podatku osobisto-dochodowego dla wyżej wspomnianego nowego okręgu szacunkowego i wyznacza do przeprowadzenia tych wyborów w I. II. i III. kole wyborczym termin na dzień 21 lutego 1899.

Wybory te odbędą się w siedzibie c. k. Starostwa w Peczeniżynie i przeprowadzone zostaną przez Naczelnika tegoż Starostwa względnie przez wyznaczonego w tym celu komisarza wyborczego.

O zaliczaniu do kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną kontrybuenci przez władzę podatkową I. instancyi w Peczeniżynie osobnemi legitymacyami ozuaczającemi dokładnie miejsce wyborów, lokal wyborczy, godzinę rozpoczęcia i ukończenia wyborów oraz liczbę członków i zastępców członków komisyi która ma być wybraną.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze.

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§. 179, 181 i 183 do 186 ustawy, względnie §§. 7, 9, 10, 14, 16 i 26 do 45 powołanych wyżej przepisów wyborczych.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 17 stycznia 1899.

---

KUNDMACHUNG

betreffend die Wahlen in die Personaleinkommensteuer-Schätzungscommission für den Schätzungsbezirk „Politischer Bezirk Peczeniżyn“.

Aus Anlass der zufolge Allerhöchster Entschliessung vom 13 Juni 1897 (Nr. 86 R. G. Bl. ex 1898) erfolgten Creirung des politischen Bezirkes Peczeniżyn, welchem die vom bisherigen politischen Bezirke Kolomea abgetrennten, den Gerichtsbezirk Peczeniżyn umfassenden Gemeinden zugewiesen wurden, wurde mit dem Erlasse des hohen k. k. Finanz Ministerinms vom 18 November 1898 (R. G. Bl. Nr. 204) der Personaleinkommensteuer-Schätzungsbezirk „Politischer Bezirk Peczeniżyn“ gebildet.

In Gemässheit der Bestimmungen der §§. 177 und 179 des Gesetzes vom 25 Oktober 1896 R G. Bl. 220 und des §. 17 der Wahlvorschrift (Beilage D. der Vollzugsvorschrift zum I. Hauptstücke des bezogenen Gesetzes (werden daher zufolge Erlasses des hohen k. k. Finanzministeriums vom 18 November 1898 Zl. 58040 hiemit die Wahlen in die Personaleinkommensteuer-Schätzungscommission für den oben erwähnten neuen Schätzungsbezirk ausgeschrieben und zur Vornahme derselben im I. II. und III. Wahlkörper der Termin auf den 21 Februar 1899 festgesetzt.

Die Wahlen werden am Sitze der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Peczeniżyn unter der Leitung des Bezirkshauptmannes oder des zu dieser Amtshandlung designirten Wahlkommissärs stattfinden.

Bezüglich der erfolgten Einreichung in die Wahlkörper und der Berechtigung zur Theilnahme an den Wahlen werden den Steuerpflichtigen seitens der Steuerbehörde I. Instanz in Peczeniżyn besondere Legitimationen zukommen, welche die genaue Bezeichnung des Wahlortes und des Wahllokales die Stunde des Beginnes und des Schlusses der Wahl, wie auch die Anzahl der zu wählenden Commissionsmitglieder und deren Stellvertreter enthalten werden.

Gleichzeitig werden den Wahlberechtigten ämtliche Stimmzettel zugestellt werden.

Das Wahlrecht, die Wählbarkeit und das vorgeschriebene Wahlverfahren sind durch die §§. 179, 181 und 183 bis 186 des Gesetzes, beziehungsweise durch die §§. 7, 9, 10, 14, 16. und 26 bis 45 der oben erwähnten Wahlvorschrift geregelt

K. k. Finanz-Landes-Direktion

Lemberg, am 17 Jänner 1899.

---

ОПОВІЩЕНЄ

о виборах до комісиі оціняючоі податок особисто доходовий для округу „Повіт політичний Печеніжин“.

По причині креованя на основі Найвисшоі постанови з дня 13 червня 1898 (ч. 86. В з д. з року 1898) з виділених громад з дотеперішного повіту політичного коломийского, а належачих до округу ц к. суду повітового в Печеніжині нового повіту політичного „Печеніжин“ основано по мисли розпорядженя високого ц к. Міністерства скарбу з дня 18 падолиста 1898 (В. з. д. ч. 204) новий округ оціняючий податок особисто-доходовий „Повіт політичний Печеніжин“.

По мисли установ §§. 177 і 179 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з д. ч. 220 ораз §. 17 приписів виборчих (додаток Д. розпорядженя виконавчого до части І тоі устави) розписує протоє ц. к краєва Дирекція скарбу на основі рескрипту високого ц. к. Міністерства скарбу з дня 18 падолиста 1898 ч. 58.040 вибори до повітовоі комісиі оціняючоі податок особисто-доходовий для висше згаданого нового округу оціняючого і визначає до переведеня тих виборів в І., II. і III. колі виборчим речинець на день 21 лютого 1899.

Вибори ті відбудут ся в осели ц. к. староства в Печеніжині і переведені зістанут Начальником тогож староства взглядно визначеним на се комісаром виборчим.

О зачисленю до кіл виборчих і управненю до голосованя повідомит контрибуентів власть податкова І. інстанциі в Печеніжині окремими леґітимаціями точно місце виборів, льокаль виборчий, годину початку і кінця виборів як і число членів і заступників членів комісиі, котру мае ся вибрат.

Рівночасно будут доручені управненим до голосоваря урядові карти виборчі.

Про условія права вибору і вибирательности і про приписане при виборах поступоване поучают §§. 179, 181 і 183 до 186 закона, взглядно §§. 7, 9, 10, 14, 16 і 26 до 45 покликаних висше приписів виборчих.

Ц. к краєва Дирекція скарбу.

Львів, дня 17 січня 1899.

---

L. cz A 89/98 3 [8325 3—3]

Niewiadomego z życia i miejsca pobytu Nykołę Fedyn z Bohorodczan zawiadamia się o przypadłym nań spadku po Kościu Fedyn zmarłym w Bohorodczanach dnia 2 kwietnia 1896 i wzywa się go, by w ciągu roku do spadku tego się zgłosił, inaczej spadek ten z ustanowionym dlań kuratorem Janem Ernest pertraktowanym będzie.

Bohorodczany, 28 listopada 1898.

---

L. cz. A. 51/98 (1) (108 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Nykołę Romaniszaka o przypadłym nań spadku po zmarłej dnia 10 stycznia 1891 w Starych Bohorodczanach Annie z Dydyczów Romaniszak.

Wzywa się przeto jego, by w ciągu roku, od dnia edyktu licząc w tut. sądzie się zgłosił i prawa swe do spadku wykazał w przeciwnym bowiem razie spadek z ustanowionym dlań kuratorem Ołeksą Barabaszem przeprowadzonym będzie.

C k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bohorodczany, 2 kwietnia 1898.

---

L. cz. firm. 173/98 stow. I. 11/7 (191)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia, że wskutek uchwały z dnia 20 października 1898 l. cz. firm. 125/98 wpisano dnia 5 listopada 1898 w rejestrze handlowym dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „związek kupiecki w Przemyślanach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ zmianę §§. 4, 6, 9 i 65 statutów tegoż stowarzyszenia.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Brzeżany, 9 listopada 1898.

---

L. cz E. 11/99 (1) (201)

Gerschonowi Weinreb, przedtem w Rymanowie zamieszkałemu obecnie z miejsca pobytu niewiadomemu w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Rymanowie przeciw Esterze Weinreb, kupcowej w Rymanowie, o 62 zł. 37 zł. a. w. ma być doręczoną uchwała z dnia 5 stycznia 1899 l. cz. E. 11/99 (1), którą dozwolono tymczasową egzekucyę przez zajęcie ruchomości i wierzytelności w kwocie 500 zł. przysługującej egzekutce do Gerschona Weinreba.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Gerschon Weinreb prz bywa, ustanawia się, w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie pana Jakóba Wolfa kupca w Rymanowie.

Tenże kurator zastępywać będzie Gerschona Weinreba w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Rymanów, dnia 5 stycznia 1899.

---

L cz. T. 26/98 (1) (150 1—3)

Gmina Koniuszowa, w powiecie Grybowskim, zatraciła książeczkę wkładkową Towarzystwa Zaliczkowego w Grybowie Nr. 431 na sumę 23 zł 75 ct. opiewającą.

Wzywa się tedy tych, którzyby książeczkę powyższą posiadali, aby w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni, takową zwrócili, gdyż po upływie powyższego okresu książeczka ta za nieistniejącą i nieważną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 19 grudnia 1898.

L. cz. Firm. 1/99, spółk. I 186 (148)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle poleca wpisanie do rejestru dla spółek handlowych przy firmie: „H. Ochmann, St. Wierzbicki i Ska“, że wskutek wystąpienia z dniem 31 grudnia 1898 ze spółki rzeczonej p. Stanisława Wierzbickiego jawnego spólnika tejże pozostali jawni spólnicy Hieronim Ochmann i Kazimierz Frycz przedsiębiorstwo swoje prowadzić będą pod nową firmą a mianowicie: „H. Ochmann i Ska“, po niemiecku: „H. Ochmann et Co“ i że prawo do podpisywania firmy tej pod stampilią tak polską jak i niemiecką w sposób następujący: „H. Ochmann, K. Frycz“, przysługuje tymże jawnym spólnikom łącznie (collectiv).

C. k. Sąd obwodowy, Oddział III.

Jasło, dnia 3 stycznia 1899.

---

L. cz. Firm. 650/98 (146)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy „Alojzy Letscher w Bochni“, którą używać będzie Alojzy Letscher jako właściciel piekarni w Bochni podpisując takową „Alojzy Letscher“.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział III.

Kraków, dnia 12 listopada 1898.

## Doniesienia prywatne.



L. 515-99 437

# Ogłoszenie.

W myśl uchwały sejmowej z dnia 30 grudnia 1898 otwartym będzie z dniem 1 grudnia 1899 przy krajowem biurze melioracyjnem we Lwowie nowy dwuletni kurs praktyczny dla wykształcenia dozorców do osuszenia i nawodnienia gruntów.

Na kurs ten przyjęci będą tylko tacy kandydaci, którzy przez cały okres roboczy r. 1899 (t. j. od 1 kwietnia do końca listopada) zajęci będą przy drenowaniu jako zwykli robotnicy, a przy robotach okażą nie tylko pilność i chęć do pracy, lecz nabędą wprawy w wykonywaniu robót ręcznych a szczególnie w kopaniu rowków drenowych i układaniu drenów.

Nauka teoretyczna odbywać się będzie na tym kursie przez cztery miesiące zimowe od 1 grudnia do końca marca.

W ciągu tej czteromiesięcznej nauki teoretycznej otrzymają uczniowie stypendyum miesięczne w kwocie dwudziestu pięciu (25) zł. w. a., przy robotach zaś w polu otrzymywać będą wynagrodzenie od właścicieli gruntów wykonujących roboty melioracyjne.

Starający się o przyjęcie na kurs winni **najdalej do końca lutego 1899** wnieść do Wydziału krajowego podanie, które mają sami ułożyć i własnoręcznie napisać, oraz wykazać się:

1) że ukończyli z dobrym postępem przynajmniej szkołę ludową;

2) że władają w mowie i piśmie językiem polskim;

3) że ukończyli przynajmniej 18. a nie przekroczyli 30. roku życia.

4) że są zdrowi i silnej budowy ciała, oraz że zachowanie się ich jest moralne i nienaganne;

5) wreszcie na wypadek niepełnoletności, że rodzice lub opiekunowie zezwalają im na wybór tego zawodu.

Nadto kandydaci, ubiegający się o stypendyum, krajowe powinni przedstawić deklaracyę, mocą której zobowiążą się po ukończeniu kursu poświęcić się przez lat dziesięć służbie krajowej w charakterze dozorców drenarskich.

Wysłużeni podoficerowie ces. i kr. korpusów technicznych (artyleryi i pionierów), którzy wykażą się dobrą listą kwalifikacyjną, oraz w ogólności podoficerowie i ci, którzy ukończyli służbę wojskową, mają pierwszeństwo przed innymi kandydatami.

**Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Ks. Krakowskiem.**

We Lwowie, dnia 13. stycznia 1899.

**Grott.**

# Ogłoszenie

## na VII Ogólne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa zaliczkowego w Dukli, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, które odbędzie się dnia 31 stycznia 1899 o godzinie 11 przed południem w lokalu Towarzystwa przy ul. Mickiewicza (dawniej Krakowskiej). Do tego zgromadzenia dopuszczeni są tylko ci Członkowie Towarzystwa, którzy przy wstępie do sali wykażą się książeczką udziałową Towarzystwa, na wpłacony pełny udział.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za r, 1898.
2. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej i wniosek tyczące co do przyjęcia rachunków i udzielenia absolutoryum.
3. Wniosek Rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku.
4. Wybór członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących.
5. Zatwierdzenie wyboru jednego Dyrektora.
6. Zmiana statutu.
7. Wnioski luźne.

Dukla, dnia 20 stycznia 1899.

Rada Nadzorcza.

Prezes: Adam hr. Męciński m. p.

# Ogłoszenie.

Towarzystwo eskontowe i oszczędności w Ropczycach podaje do wiadomości, że walne Zgromadzenie odbędzie się w Ropczycach w kancelaryi Towarzystwa w dniu 6 lutego 1899 o godzinie 5 po południu.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z zamknięcia rachunków.
2. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Rozdział czystego zysku.
4, Wnioski członków,

Ropczyce, dnia 18 stycznia 1899. L. Isler.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Schellenbergowej Telefon Nr. 569. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich.